

A vibrant sunflower field in the foreground, with a large, detailed sunflower in the center. In the background, a green hill rises against a blue sky with scattered clouds. The entire scene is bathed in a warm, golden light, suggesting a bright, sunny day.

IVA ADAMCOVÁ

KLADNO 2017

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 18. SRPNA

Iva Adamcová – Kladno 18.8.2017

No to je příjemné, Ježíš, tak myslím si, že teď už se vám bude lépe dýchat. Teď se tady otevřela obě dvě okna a asi se tam pustila ještě i klimatizace.

Takže nám bude opravdu líp, protože je dusno. A ještě se chci zeptat, než začneme, já jsem chtěla být před chvilkou malou muškou a vědět co se děje v těch sedmi autech za mnou. To je dobře, to byla zkouška na vás, protože jsem vás ujišťovala, že my určitě u Slaného nebudeme v zácpě. A tak jsme se půl hodiny vlekly třicetikilometrovou rychlostí, ale pozor, on tam měl dvacítku, on teda jel jak ďábel.

Takže jdeme na to. Vítám vás. Neviděli jsme se dva měsíce a zase dva měsíce se tady na Kladně nevidíme, ale doufám, že jste si připravili otázky. Nějaké otázky mám s sebou, co přišly, ale moc jich není. A je to vždycky lepší.

Tak, otázka první. Je sice určená pro Budějovice, ale já doufám, že mi to ten člověk promine, protože i posloucháte samozřejmě pravidelně od Dana nahrávky, takže.

Zdravím tě Ivanko. Chtěl bych se zeptat, jak můžeme jako lidé s egem lépe poznat sami sebe. Je možné cítit to Božství, které je v každém z nás? A jak nejlépe pozorovat v těžkém období například velkou bolest nebo myšlenky či nepříjemné pocity? Jak se stát pozorovatelem a uvědomovat si, že to není naše? Děkuji za odpověď. Mějte se všichni moc krásně. Petr.

Ano, to je docela důležitá otázka. Protože vy už moc dobře víte, že dřív byste to nemohli poznat. I kdyby vám toto někdo řekl. Tímhle se zabývalo jenom velice malé množství jedinců na planetě. Bylo to vždycky jenom v oblasti jógových praxí a samozřejmě meditačních praxí, které v této době byly doporučeny a byly tady nastavené pro vaše pochopení. Je to vlastně nástroj k tomu, abyste se ve 3D naučili přiblížit se Božství. Jenže pořád tam vlastně není ještě žitá informace, že vy jste tím Bohem. V této době ale už se otevírá, samozřejmě, přístup k těmto informacím a mnozí z vás jste se k nim dostali. A když se k nim dostanete, tak se vám stává, samozřejmě, že také ještě zažíváte tyto presy v různých situacích. Samozřejmě, každý z vás má nastaveno, že něco umí, tak to vaše tělo to nebude zkoušet, ale to, co neumí, tak na to vás vyzkouší.

Ale když už víte tento postup, že vlastně ten pres není váš, ani strach, ani žádná jiná odporová neboli negativní emoce, tak už v tom je obrovský klíč k pochopení, když si uvědomíte, že nastává ve vašem těle pnutí, které není vaše. Tak tomu tělu můžete vlastně jakoby vzhlížet z té výšky dolů a uvědomit si, že vlastně je to všechno hotové, že to nějak proběhne. A i to vás osvobozuje obrovským způsobem.

Tento náhled je ale také nastavený. Ale když už ta informace základní je a přišla k vám, že všechny tyto odporové stavy z vás činí hmotu, protože hmota má karmu, vy jí nemáte. Vy jste jí nikdy neměli. Karma je vlastně tento útok lidského těla, které jste si oblékli na sebe, a ono vlastně útočí na zbylý svět. Je jedno jestli na souseda nebo na situaci, která se děje dejme tomu v celosvětovém měřítku. Teď vidíte, co se na tom světě

děje, na planetě a tehdy vlastně to ego vás zkouší ze strachu, jestli přežijeme, jestli nebude nějaká katastrofa a těch zkoušek je opravdu velmi mnoho.

Mnozí teď mi píší v této době, že už byli dávno v pohodě, že si mysleli, že mají vyhráno, že najednou přicházejí opravdu silné odporové stavy. Úplně nečekaně. A vy tady teď musíte opravdu v této době prokázat tu svou praxi. Zkrátka jenom se dívat na tělo, které tam vrčí a nechce. Útočí na něco. A přijmout to takové jaké je. Jde to. Jde to. Když se vám to nepovede úplně na sto procent, nevadí, nebědujte, nepřidávejte odpor další vlastně do takového celkového pytle, protože ty odpory se sčítají, protože příště, když to přičtete vlastně ten odpor té výčitky, že jste něco udělali špatně, vy jste nemohli neudělat, vy jste zkrátka udělali všechno tak, jak bylo. Opravdu to smíření směrem k tomu tělu, které vás zkouší v oddělenosti, tak to vám otevře cestu do sjednocení.

Já jsem nedávno mluvila s jednou úžasnou ženou. Ona je tady, nebudu na ní koukat. Vyprávěla mi krásný příběh, že zkrátka jednou poslouchala mou přednášku a tam přišla taková údivná otázka, jako až takto to je, že opravdu je všechno nastavené? A najednou se jí tělo rozeplo. Bylo to v polední přestávce. Najednou vplula do toho svého Božství a teď tam viděla všechno. To bylo nádherné, že mi vyprávěla, že: „Já jsem byla i silniční značka. A tak jsem si řekla. Já se tam takto vykloním a teď se jemně dotknu té značky a byla jsem pořád tím Bohem a najednou jsem se zase jako začala stahovat do toho vědomí, do toho vězníčího procesu. Začala jsem zapomínat. Úplně jsem cítila, jak mě to jakoby svazuje.“

Ale tohle je úžasný stav, kdy už vaše Nadjá vám dovolí takto se vyklonit z toho těla a pochopit, že jste skutečně všechno. A že všechno se děje správně. I s těmi jakoby negativitami, které tady probíhají, i s těmi jakoby pozitivitami, protože ono skutečně neexistuje dobro, zlo. Je to jen tak, jak to je. A právě to, že posuzujete to dobro a zlo, tak vás uvádí do stavu oddělenosti, protože ještě ne vše máte přijaté. A vy jste totiž veškeré vědomí pod těmito ději, které se zdánlivě zdají jakoby záporné anebo dobré. Takže tady stačí jenom opravdu žít. Ale to vám říkám od začátku. Mnozí to berou tak, jako že musí se někam dopátrat. Musí se někam dostrachat. Ne, vy jste přesně v každém okamžiku nejlepší, jací můžete být, i kdybyste zareagovali opravdu jakýmkoliv dramatickým způsobem, protože opravdu je to pro vaše poučení.

Tak další. Dotaz pro Ivu Otrokovice. To už sice proběhlo, ale my jsme to nestihli, takže doufám, že si to ten človíček, posluchač Karel někde najde.

Moc děkuji, Ivo, za skvělé přednášky. Snažím se žít v jejich duchu. Zdolávání životních zkoušek mi potvrzuje pravdivost tvých slov, i když si někdy ještě natluču. Momentálně se mi stále honí hlavou toto. Když si pročítám příběhy z kronik předků naší země a poslouchám moudré vlastence na svobodném rádiu.cz, stále chápu, že co má přijít, jsme si vše jako naše vyšší já naplánovali. Ale při problémech probíhajících Evropou, které se tady dějí, viz třeba islamizace v dnešní době, přemýšlím, jestli dbaní na hodnoty a odkazy předků Čechů, Moravanů, hrdost a vlastenectví opravdu patří už jen do 3D. Bránit hodnoty naší evropské civilizace proti útlaku. Není to naše právo a povinnost ochrana

našich hodnot a rodin? Moudří vlastenci jsou už pozadu ve vývoji? Vše jsou to pouze odpory? Posluchač Karel.

Tak, ano, samozřejmě, ono se vám bude zdát, že byste se měli chovat podle jistých pravidel, chránit si svá hnízda. Ale uvědomte si, že tady jde úplně o něco jiného. Vy, co mě posloucháte velmi dlouho, už víte, že to je o postoji jedince směrem k světu. Protože, pokud vy jako jedinec směrem ke světu budete klidní a vyrovnaní, vy už v tom osudu máte, samozřejmě vy už jste našli sami sebe, tak vy už v tom osudu máte, že už se do těchto situací nedostanete. No jo, ale pro ty lidi, kteří to ještě neví, jak se mají chovat. Víte, právě vlastenectví je právě taková ta hrdost, mnohdy napáchala tady na planetě veliké ošklivosti. Vzpomeňte si na hrůzný nacionalismus, který se projevoval v různých dobách, hlavně v tom minulém století. Ano, my máme své kořeny. Máte svůj národ, ale uvědomte si, že vy jste hlavně planetární jedinec. Vy jste jedinec, který se narodil v nějaké části Země, takže máte být nestranní. Ta nestrannost vás uvede do správného vztahu ke všem ostatním jedincům a zamezí nespravedlivosti. A věřte mi, že v těchto zemích to nebude zase tak dramatické, jako to bude v různých jiných zemích, protože české země prošly dlouhým vývojem. Navíc tady mluvíte o historii a hodnotách. Ale uvědomte si, že ten život se vám mění neuvěřitelně, aniž byste cokoliv zaregistrovali.

Až třeba po dlouhé době zjistíte, že vlastně se vám mění i zvyky rodiny nebo zvyky oblasti, ve které žijete. I když dávné tady kdysi existovaly. Už jenom každá generace, včera jsme o tom mluvili na statku, vezměte si, budete ženou, vezmete si muže. Rodina vaše, ze které vycházíte, má určité rituály třeba o Vánocích nebo z kraje, kde pocházíte, a ten muž vám přinese do rodiny své další, své jakoby rituály a zvyky, které když ho milujete, tak mu je chcete také umožnit. Tak už jenom za soužití toho manželství, ze kterého vzniknou děti, se spojí vlastně zvyky dvou rodů, dvou rodin. A ty, ty děti berou jako za celek, za to výchozí, za tu základnu.

Takto se pomalinku mění zvyky a národní povahy a teď si vezměte, kolik lidí nebo kolik žen nebo kolik mužů se třeba ožení nebo vdá do ciziny, takže ono se to skutečně jakoby prolíná, což když žije třeba ta vaše rodina nebo rod na jednom místě, tak si to držíte, ale je to zbytečné. Je to takové to úsilí, kdy dramaticky, kdyby vám na to někdo šáhnul, tak budete běsnit. A pozor, to běsnění by právě byla ta vaše útočnost, která by možná nemusela dopadnout dobře. Ten strach je zbytečný. Dnes už víte, že je vše nastavené, a i historie národa nějaká byla.

My, jako národ, jsme prokázali obrovskou sílu, což si možná někdy asi neuvědomujete. To není vyzdvihování českého národa. Právě proto, že dnes tady v tom středu Evropy, my jsme srdcem planety. A srdce skutečně umí prokázat mnohé. Vezměte si, 300 let jsme byli v temnu. Ti lidé, kteří tady žili, tak si dokázali uchránit jazyk. Nebo třeba začátek druhé světové války, kdy vlastně jsme nemohli, a to bylo nastaveno, ano, nemohli jsme bojovat proti tomu agresoru, ale bylo to dobře. To nás vlastně nakonec zachránilo. Jsou tam poryvy. Vidíte, ten národ to tam zkrátka má. Tu zkušenost si nesete.

Takže je zbytečné obávat se těchto věcí, ale hlavně prosím vás, vás budu varovat a vždycky jsem to dělala, nekoukejte moc na ty hrůzné zprávy, které putují internetem,

protože to vás vykývá právě z té vaší hladiny Božství. Bude vás to strhávat do strachů, které budou v noci přicházet, a budete se bát a tím budete útočit. Je to zbytečné, děj je hotový. Teď si z toho každý vyberte podle toho, kam patříte, jestli do té skupiny toho vlastenectví tak, jak ryzí si ho představujete, anebo do toho celoplanetárního postoje nestranného člověka. Vždycky vám to prospěje.

Ahoj Ivanko. Já jsem vlastně spokojený a šťastný člověk. Užívám si života, vše, co mi dovoluje, ale patřím k veliké většině lidí, kteří sem přišli, aby se někam posunuli. Můj posun spočívá v tom, naučit se orientovat s ohledem mého zaměstnání. Jsem vedoucí rybářského hospodářství. Vždy jsem měl rád ryby, tento obor jsem i vystudoval ve Vodňanech v Jižních Čechách, ale už několik roků pracuji na středisku, kterého se chce organizace, pod kterou pracuji, zbavit, protože je zastaralé, a na obnovu tohoto střediska nejsou peníze. Stejně to vypadá i s mým platem. Už vícekrát jsem uvažoval změnit zaměstnání, ale když vezmu v úvahu všechny benefity mé práce, jsem venku v přírodě, dělám to, co mám rád. Zatím jsem nedokázal dospět k rozhodnutí odejít. Čekám tedy a pozoruji, co se bude dít. Nejraději bych si vybudoval vlastní rybníky, ale má finanční situace mi to nedovoluje. Finančně je to náročné, protože živím dva vysokoškoláky a manželka přispívá do domácnosti jen určitou částkou. K tomu má zdravotní problémy a potřebuje finance na svou léčbu. I když jsem globálně spokojený a šťastný člověk, tuto věc nedovedu zatím přijmout tak, abych byl úplně spokojený i s financemi a ani nevidím žádné vhodné řešení. S pozdravem Bronislav.

Víte, některé věci ve vašem osudu vás budou držet jakoby v pasti a mnohdy se nebudete asi umět rozhodnout, ale ono to bude gradovat. Buď ta finanční situace bude tak dramatická, že vás to donutí se vzdát vlastně tohoto postu anebo se to nějakým způsobem vyřeší. Já jsem zastáncem, vy to víte, zlaté střední cesty. Takže určitě se postarat o rodinu, ale zase na druhou stranu člověk, který pracuje při práci a má ji rád, miluje jí, tak ona pro něj prací není, samozřejmě. Takže jste co nejméně unavení, ale hlavně vy tomu rozumíte, protože to milujete, tak to můžete samozřejmě nastavit.

Možná bych hledala řešení, když už by ten člověk byl na tom tak, že by sám si udělal ty rybníky, aby se třeba poohlídnul v nějaké oblasti třeba i znova v Jižních Čechách, kde jsou lidi, kteří to milují. Možná by to stálo i za to, třeba i změnit to bydliště a přesunout se někam s rodinou, ale to musíte vědět vy, jak jste zakořeněný, na kterém místě a čemu dáváte přednost. Takže jenom se rozhodnout. Jakoby prozkoumat ten terén těch možností a rozhodnout se. Ale to je tak vždycky. Já vím, že jste bezradní, že si možná myslíte a to, pozor, je ještě trošku bílomákovské, že když to přijmu, a držíte se možná v tom stavu přijmutí, tak se to změní. Pozor, tam ještě to není úplné odevzdání. Když ještě spoléhám na to, že když se toho vzdám, tak to dostanu, tak to ještě je vypočítavost. Ne, vy máte žít naplno a stoprocentně. A to se vždycky vyplatí.

Milá, naše Ivanko. V roce 2012 jsme spolu hovořily na Skype a ty jsi mi dala dobré rady. Omluv mě za tykání, ale chodím po bytě s MP3 na uších

od března tohoto roku, jsi po určité přestávce opět součástí celé mé reality. Tvoje rady jsem si tehdy vzala k srdci, ale zřejmě jsem ještě potřebovala napáchat nějaký balík dobra, když je vše dobré. No teď platím v podobě tetanie a jiných zdravotních problémů, se kterými jsem nejspíše bojovala. Chtěla jsem se léčit alternativně bez chemie, ale nešlo to. Své tělo jsem si zdemolovala tak, že teď potřebuji kupu vitamínů, různých doplňků a antidepresiv, které postupně redukuji, ale jde to velmi pomalu. Vlastně hodně financí, které jsem nabyla tvrdou prací, dávám, abych mohla chodit do práce a nějak fungovat. Nevadí. Chápu to jako velmi účinnou motivaci k vývoji. I při tvých i Danových MP trojkách se tedy vyvíjím celkem zuřivě. Z cholerické, pyšné, cílevědomé a sobecké Marty se postupně stává klidná ovečka Kristova stáda, které přestalo vadit, že je jen ovce ze stáda, a že je jedna z mnohých.

A moje otázka. Jak má člověk postupovat v případě, kdy mu byly dané a postupně zprostředkovávané mnohé cenné info o zdravém životním stylu, o produktech, které mě celkem dobře drží nad vodou a pomáhají mi postupně snižovat dávky antidepresiv. Používám i homeopatii, i když vím, že je to bílá magie, ale pokud člověk mění v sobě mnohé, potřebuje chodit do práce, živit rodinu, máme dvě děti na vysoké škole s výdaji s tím spojenými, je homeopatie pro mě přípustná, tak to chápu. Ano, střední cesta, říkáš. Z platu jde na doplňky 150–200 Euro měsíčně a nevím, zda je to zlatá střední cesta. Je pravda, že mi moje info nedá a objednávám doplňky i pro ostatní členy domácnosti, manžela a dvě děti. Plánovat podle tvých slov Ivanko, nemáme nic, proto jsem odevzdaná. Vždyť odpor všechno jenom zhoršuje. To jsem si už vyzkoušela. Všechno je naplánované. Bouřit se nemá smysl.

Já teď odpovím na tu polovinu, ano, abyste věděli. Ano, já jsem vysvětlovala, že žádný fanatismus není na místě. To znamená, že bát se i homeopatie. Ano, když je vám špatně, tak to klidně použijte. Ale vy už víte, z čeho to pramení. Samozřejmě, pokud se člověk setká s informacemi, a má to v životě, takže tady vlastně si ten člověk projde všemi zkušenostmi, které potřebuje. Ona se ta paní vlastně už vyzná v těchto prostředcích a umí je, ale víte, zase přehltnit tělo těmito prostředky a přípravky, to také není dobře. Vy se nemáte bát.

Ten strach z toho, že byste byli neustále unavení, neustále vyčerpaní, což pozor, teď to mají mnozí z vás, ten vás uvádí do toho stavu vlastně jenom s padesáti procenty. Ano, tak dobře, já nejsem unavený. Moje tělo je unavené. Jakmile si to přivlastníte, už si na vás sedá vlastně takový ten kovový, rytířský zbroj hmotného vědomí, které vás svazuje v tom pohledu, že jste člověk a velmi unavený. Tělo toho využívá, takže nebát se. Říct si, dobře, teď pro to něco udělám, budu se hýbat. Budu si používat také takové ty prostředky, ale prosím vás, ne moc. Vy moc dobře víte, že všechno, co do toho těla dáte, včetně jídla a včetně těchto prostředků a vitamínů, nebude se zpracovávat způsobem, který byste třeba chtěli, když byste měli strach, protože to tělo to vyloučí. Jakmile

buňka těla má strach, už ani nedostane a nevstřebá vaše tělo to, co by potřebovalo vstřebat, i když to tam budete kupovat za drahé peníze a dávat dovnitř.

Takže, buďte v klidu. Splácíte si věci, většinou teď se platí na první čakře – nohy. Na druhé čakře je to spodek, vylučovací ústrojí. Teď je toho opravdu velmi hodně. Jde o to, přijmout tu platbu, protože je nutná. Jakkmile byste odmítali tento stav, byť únavy, to zase není tak dramatické, když máte jenom únavu a není nic jiného, tak tehdy byste se udržovali v tomto stavu, který vás bude neustále vyčerpávat a je to nekonečný běh.

Takže já to ještě dočtu.

Momentálně žiju ze dne na den a těším se z každého dne. Když spím a nezažívám úzkosti, a když zažívám a nespím, platím. Hledám východisko.

Vidíte to, ten strach, co bude, jestli budu zdravá a pozor, jestli budu mít na ty přípravky, uvádí toho člověka vlastně do stavu vyčerpanosti, protože je ve stavu silného odporu. Ale hlavně, pak tam může být i to, že na to nemá, že to vlastně spotřebovává rodině. Tam je hodně věcí, které se do sebe jakoby zapojují, ono se to sčítá, a pak je to pro vás velice dramatické.

Naproti tomu mám stále tendenci snižovat dávku antidepresiv, kolik mi mé tělíčko dovoluje a částečně redukovat i doplňky.

Výborně, ubírat. Ano.

Stále nacházím nové info o zdraví. Naposledy to byl pan Milan Calábek, který hovoří o vysoce ozdravných účincích piňoginolu právě v jádru buňkového systému. Že hmota útočí? Ano. Můj pán učitel úspěšně splnil a plní svou úlohu. Úzkosti, vnitřní třes, nespavost. Už ani nechápu jeho momentálně učební praktiky. Je to spíše důsledek našich společných úspěšných projektů, za které stejně úspěšně platím svým zdravím. Ten přitažlivý, fikaný a elegantní pán brblá vždy hodně a stále. Podle toho jsem pochopila, že je to ten samý, o kterém mluvíš ty, Ivanko. Když se mi nedaří utišit jeho skvělou výřečnost, nasadím si sluchátka a poslouchám tvůj hlas. Víím, že to nechceš, že to všechno máme zvládnout i bez IA, ale říkám si: „I na to přijde čas.“ Až se budu cítit dost silná, odložím milovanou IA a MP trojku a použiju své vytrénované JÁ, aby vládlo, přijímalo a bylo spokojené vždy, všude a se vším. Zatím mi, prosím, i ostatním, drž palce. Děkuji pěkně. S úctou Marta.

Ano. Tady je zapotřebí opravdu optimismus. Vy mnozí zažíváte stavy nějakého vyčerpání nebo nějaké platby. A věřte mi, když třeba někdo přijde a uvědomí si potom třeba v časovém zápise, o co jde, přijmete to. Dneska vy platíte právě proto, že jste se posunuli, že kdysi dávno, třeba před dvaceti, před deseti lety jste zareagovali obrovsky nesmyslně. Mezitím přišlo info od Ivy a vy jste udělali veliký kus práce. Proto platíte. Kdysi dávno jsem vám říkala, že jsem pro vás svým způsobem nebezpečná, ale vy moc dobře víte, že to tak v uvozovkách není, protože to setkání bylo naplánované, a bylo

jasné, že vy tu sílu k tomu placení mít budete, protože budete schopni pochopit, co vám říkám a co vám vysvětluji. Takže všechno je, jak má být. Teď je důležité nedostat se znovu do stavu hmoty.

Já mám tamhle jedno mé krásné dítě, které si prošlo také platbami. A bylo to hodně dramatické a dneska je v úžasném stavu. Zvládla to, i když to trvalo několik let a mám radost. Ano, ono to vyzkouší celou rodinu. Dneska už je to samozřejmě pro vás všechny i kolem toho jedince, kterého milujete a věřte mi, že to odevzdání i tohoto jedince je důkazem obrovské lásky a spojenosti, protože vy jste skutečně jedna bytost, jste všechno. Abyste našli tuto základnu, že jste vším, a viděli se třeba i v té silniční značce, tak musíte projít odevzdáním veškeré hmoty, která se vám tam zjevuje. Ať jsou to děti, ať jsou to vnoučata, ať jsou to partneři nebo vaše vlastní tělo, které jste si oblékli, a nesmíte se o něj bát. Vždyť čas a doba je tady nastavená.

Tady vám přečtu už moji odpověď, protože teď jsem si vytiskla dvě komunikace, které proběhly teď nedávno, a mám vždycky prosím vás důvod to přečíst, abyste něco z toho pochopili. Teď se mi ozvalo pár lidí po Otrokovicích, kde jsem četla ty dlouhé dopisy, které byly také strašně moc důležité, abyste pochopili, že vlastně řešíte úplně nic. Jste se báli, že jo, mám tu dítě, musím být slušnější. Tak tam někdo říkal, že ty dotazy jsou strašně dlouhé. Jako, že by měly být kratší. Ale to právě jde o to pochopení. Takže když už někdo má netrpělivost s tím, že Iva něco tak dlouho čte, tak to ego tou netrpělivostí vlastně rozmělní tu pozornost, že ten člověk vlastně nezjistí, co jsem tam chtěla říct. Takže vidíte, jak to ego je mazané.

Pěkně zdravím paní Ivko. Jak se máte? Poslouchám vaše přednášky, ale není mi jasné, jak to je s mantrami, nebo změnami vibrací v našem těle. Pomůže nám to nebo je to jen berlička, která nás zpomaluje? Například Ganéša, archetyp z Indie, který má hlavu slona, bude mít narozeniny 25. srpna, a že prý dokáže v čase tohoto dne odstranit překážky, které nás brzdí.

Už se smějete, že ano, jen se smějte.

Dokáže dodat moudrost a čistit karmu. Je to pravda? Můžou nám pomoci? Anebo i Ganéša a jiné archetypy jsou jen pracovníci satana, ega? Nevím, jaká je pravda, protože jednou jste vzpomínala, že bajky a legendy jsou pravdivé, což znamená, že by to měla být pravda o těch Indických různých archetypech, ale vzpomněla jste, že andělé také pracují pro ego, a tak jsem zmatená. Hodně o tom vysvětluje doktor Pillai z Indie. Myslím, že byste ho mohla znát. Nevím, zda je správné následovat jeho přednášky a doporučení anebo ne. Zaměřuje se na mantry, ohnivě rituály pro archetypy, meditace na aktivaci meet brain středního mozku, žláza na lepší funkci mozku, a také má webovou stránku Astroved, která informuje, co se děje ve vesmíru, přechod do jiného znamení a fáze Měsíce a tak dále. Prosím, jen mi odepište, zda archetypy nám mají pomoci nebo

jen zpomalují naše učení a postup síly Kundalini. Moc děkuji za odpověď, budu čekat. Přeji skvělý víkend.

Tak, vy už určitě tušíte, co jsem odepsala. Já vám to přečtu, pak si to ještě rozebereme. Vždy se posouváte jenom přijetím.

Vy moc dobře víte, samozřejmě, že tyto věci byly dobré. Vždycky byly dobré věci na Zemi pro všechno, pro ten čas, který tady byl. Byly dobré pro čas vývoje ve 3D, protože vám pomáhaly, vám se ulevovalo. Když vám někdo řekl: „Hele, teď si zazpíváte mantru a vyčistí vás to.“ Tak máte pocit, že odejdete lehcí. To vám hraje vaše tělo. Svět 3D v úrovni bílé magie, je velmi mazaný a moudrý, aby vás v té 3D po dobu bílé magie udržel. Proto dnes v této době, kdyby někdo ještě neprodělal všechny zkušenosti s bílou magií, tak se jí bude držet dál. A věřte mi, že jeho tělo bude opravdu cítit úlevy a bude mít pocity, aby se v té úrovni udržel. Je to, jako když v osmé třídě vás čeká ještě devátá a ta je vyšší, samozřejmě, máte svého učitele a své nástroje a své, samozřejmě, knihy, které vás v té třídě mají něco naučit. Ale na ně potom navazuje další učení, které je potřebné.

Já teda dočtu ten dopis.

Pokud bude jedinec žít v pokoře stavu teď, nemusí mít a dělat žádné čištění, žádné pomůcky pro přijetí. Tyto věci totiž byly vždycky na planetě dány k učení proto, abyste pochopili, kdo jste. Do této chvíle jste se totiž považovali za hmotu. To je stav 3D, ale vy jste vědomí, to je stav 5D. A stačí vám jenom žít svůj obyčejný život. Ale tak, jak přichází, respektovat tento stav v klidu a míru.

Ten, kdo se snaží úsilím očistit, ten vytváří v tu chvíli odpor. A ještě vlastně věří těmto nástrojům, které jsou předkládány ze strany bílých mágů. Ano, oni mají své pravdy, ale vy už jste pochopili, a už jste si nabrali tolik zkušeností ve své časoprostorové křivce, která je mnohem delší, než mají bílí mágové. Obyčejný člověk totiž je nejvyšší formou vývoje na planetě. Ten už nebude hledat žádné čary máry fuk, aby mu bylo líp, nebo aby někomu ulevil. On ví, že si všechno zasloužíte.

A hlavně, odpory vám tady tvoří vaše znečištění, které si přivlastníte, a jsou záležitostí hmotného těla, kterým jste nikdy nebyli. Takže jestliže já přijmu i teď, že jsem špinavá vevnitř, že jsem jakkoliv znečištěná, a mám třeba i nějaké bloky, jsou moje a věřte mi, že i ten blok, který jsem kdysi dávno udělala, tak má i své zaplacení někde v čase mého osudu nastavené a já se k němu dopídím. Přijde ten čas, kdy zaplatím. A tehdy bude nejlepší doba na zaplacení, protože je jasné, že v tu dobu něco pochopím, a také je jasné, jestli tu nemoc přijmu nebo tu bolest, jestli ano nebo ne. Pokud ji přijmu, nepřijde další odpor, který mi mé tělo nabízí, a nestrhne mě to zpátky do stavu hmotného těla.

Takže vidíte, že slova, která pronesl Ježíš Kristus, byla strašně důležitá. Ta věta, že zaplatíte do posledního haléře, je jedna z nejdůležitějších, které pronesl. Vy máte Krista v sobě. Je to váš stav, kdy vám dojdou odpory ve vašem těle, které jste si na sebe oblékli. Vždycky s vámi byl. Vždycky co jste dělali, jste dělali v zájmu toho, abyste se osvobodili, i když to zdánlivě nevypadalo, i když jste útočili na někoho, protože jste si ze všeho odnesli svou zkušenost.

Tohle mějte na paměti. Jakýkoliv odpor k tomu, že by vám někdo řekl, teď jste špinavá, teď se musíte vyčistit, by vás přivedl do odporového stavu, který byste si zase museli zaplatit, a vše se protáhlo. Takže vidíte, že člověk má skutečně jenom žít. Jenom žít to, co mu ten život přináší. Tohle, když budete předvádět svým dětem, jenom touto činností, tím přístupem k tomu životu, tak vaše děti se to také naučí. Člověk, který si myslí, že sám přijímá, a přitom by se o své děti bál nebo byl extrémně na nějakého člena té rodiny nebo na kamaráda na přítele, na někoho navázaný, třeba, prosím vás, varujte se být navázaní i na mě. Vy jste totiž všechno. Jakmile si někoho vyzdvihnete, tak jste oslabení. Jednota je zkrátka Jednota. Jsme všichni stejný Duch. A ta hmota schválně hraje rozdílné polohy rolí, a tím se vám snaží obalamutit to vaše vědomí, abyste si mysleli, že ta hmota má tu prioritu. Nemá, stejnost je důležitá. I když budete bydlet na osamělém místě, budete si myslet, že s nikým nekomunikujete, není to tak. Jste vždycky spojeni ve spokojenosti se všemi jedinci na planetě. A dnes už víte i po té silniční značce, že nejenom s jedinci, ale i s věcmi. Ano, všechno jste vy.

Ivanko, na internetu je zpráva, že koncem září se k Zemi přiblíží planeta Nibiru.

To je dobrá otázka, ano. To je skoro, jako kdybych si jí připravila já. Protože jsem o tom nedávno mluvila, tak je to super.

Důsledkem bude posun zemských desek, záplavy, otřesy, přepólování atd, atd. Máme konat tělem a připravit si to základní pro přežití nebo máme nechat situaci volně plynout?

Ke mně se dostala dokonce i informace, pro mě velmi zábavná, že prý se blíží konec světa. Díky teda tomu Nibiru, samozřejmě. Tam jsou různé věci na tom internetu. Prosím vás, já vám doporučuju to nečíst, zbytečně si nekomplikovat život. Já jako člověk a obyčejný člověk budu jen tak žít a budu vědět, že to, co má přijít, to přijde. To znamená, že nebudu šfouřit strachem tady do těch informačních polí, abych se dozvěděla, kdy teda to má bouchnout, a kdy má přijít nějaká katastrofa. Protože ten strach, který by vás opanoval, ten vám bude vždycky dávat vstup pouze do 3D. Tím jste hmotou smrtelnou, vlastně jednotkou hmotného těla a vašeho jména a o to jde.

Jestliže jste Božství, víte, že vstup na planetu do hmotného vědomí máte dočasný, že to nejste vy, že vaše žití je nekonečné, že je nesmrtelné. Tím pádem samozřejmě, že se není čeho obávat, protože jakmile opouštíte své hmotné tělo, ať se stane cokoli, je to správné. Bát se a být v křeči, protože jsou takové informace, dokonce jsem slyšela, že já, to je sranda, že si na Slunečnici dělám základnu, abych přežila a mí bližní, až to přijde. A mě to strašně rozesmálo, protože Satánek je velmi moudrý učitel, samozřejmě. On z té hmotné složky vypouští takové věci pro vás, pro ty, kteří buď ještě nejsou stoprocentně jakoby uvědoměni v tom 5D a vědí, že toto je nesmysl anebo pro ty, kteří mají odpadnout a tyto věci si myslet.

Takže člověk, který mi to poslal, tak mě nabádal k tomu, abych to lidem vysvětlila. Já jsem říkala: „Nemá to smysl, skutečně to nemá smysl.“ Říkám to tady pouze v krátkosti vám. Není čeho se bát, běh je nastavený. Pokud planeta má přežít, přežije. Pokud nemá

přežít, nepřežije. Teď ti, co poslouchají, nejenom teď tady, vás už takto znám, už vím, co se vám v té hlavě honí, ale toto budou slyšet i lidé vlastně na nahrávce, tak vám vzkazují, že teď jste se roztřídili do dvou skupin. A to je dobře.

Pokud si léčitelé svou činností zapisují karmu, coby bílí mágové, pak všichni lékaři, kteří vykonávají svou práci a léčí lidi bez toho, aby jim dali výklad, si také zapisují negativní karmu? Děkuji, Stáňa.

To je úplně něco jiného. Já vím, že nemůžete slyšet všechno, co jsem kdy pověděla, protože toho bylo natočeného opravdu tisíce hodin. Takže znova a teď, lékaři nezasahují do karmy. Oni neovlivňují energie, neovlivňují minulé věci, které tam máte, samozřejmě. Oni nemají odpor vůči vaší nemoci, protože za to dostávají zapláceno. To už je zásadní, vlastně, ano. Lékař je tady od toho, jakože máte povolání, jako je někdo truhlář, učitel, mnozí lidé to milují. Nastudovali si k tomu všechny věci, které byly potřebné na vysoké škole, aby znali lidské tělo, jak funguje. Oni vlastně rekognoskují jakoby hmotný stav vašich oděvů. Takhle bych to popsala.

Období bílé magie bylo docela zdlouhavé na planetě a bylo tady proto, abyste pochopili, že existuje něco jiného než jenom to, co vidí vaše oči. A proto bylo velmi důležité. Každé toto období je velmi důležité, protože mnozí by nevěřili, že Duch vládne hmotě. Vezměte si za éry komunismu, kterou jste si prožili, a ta byla velmi důležitá pro vás a samozřejmě bylo, že prvotní je hmota a pak je Duch. Napřed se musíte narodit, abyste se hýbali a mluvili, že jo. Tam to bylo úplně zkreslené. Takže jsou samozřejmě na planetě vždycky různé úrovně filozofií, které vždycky jsou vámi prožité, když si je zvolíte do svého osudu, a právě jsou nastaveny v době, abyste je pochopili.

Takže kolem padesátých, šedesátých let tady začínal na planetě vzrůst, obrovský vzrůst léčitelství. Pak už cítil energie skoro každý a chtěl různě pomáhat a zasahovat a už se dostávala planeta do stavu, kdy lidé až fanaticky odmítali něco obyčejného, pozemského, hmotného. A tohle je závadné. Protože ten dar, který jste dostali jako všichni léčitelé, a to už dneska moc dobře víte, byl dar- nedar. Tento dar dostává vlastně lidské tělo v období bílé magie, abyste si vyzkoušeli stav pýchy, protože stav pýchy znamená, že jste něco jiného. Mnohdy lepšího, umíte jiné věci. Chcete zachraňovat svět. Netušíte, že každý sám se může zachránit tím, že ten odpor nevytvoří a nezapíše si nemoc, ale k tomu měla dospět planeta až docela dost dlouho po roce 2000.

Vezměte si, že jsem vylezla v roce 2011, ale už před tím mnozí autoři to cítili, že něco je trošku jinak a už se začínali odklánět, protože to vědomí planety se připravovalo na osvobození. A to se děje automaticky, vy se osvobozujete. A věřte mi, že se osvobozujete přesně v procentu, které máte nastavené. To znamená, že bílá magie, která tady byla, byla velmi důležitá. A byla dobrá, samozřejmě, ve své době, abyste věřili v něco vyššího, v Ducha, neuznávali prvotní hmotu. Tak se musely dít malé zázraky, které se opravdu děly a k tomu Duchu pomáhal vlastně vývoj hmotného vědomí, který přesáhl do stavu bílé magie. To znamená, že léčitel zapůsobil a stejné hmotné vědomí Satánka v druhém člověku lehlo, bolest přestala. Což bylo údivné, že jo? Člověku se ulevilo, takže všichni se začali hrnout tím směrem. Vždycky je vývoj na planetě nastaven tak, že najednou jeden začne dělat něco jiného, než kdysi dávno dělali v historii všichni ostatní, napřed

skupinka lidí nedůvěřivé kouká, pak se přidá a pak to jede. A pak zase za nějaký čas přijde další vývojový stupeň, který zase dělá další pokrok. Jde to pořád tímto způsobem.

Bohužel většina jedinců na planetě si myslí, že ideální je dělat to, co dělají velké masy lidí, což je omyl. Vždycky ten vývoj začíná v přerodu od jedince, který opravdu má najednou jiné názory a jiné vidění, jiné vědění, které přichází z délky časoprostorové křivky, kterou si na sebe oblékl, a kterou žije. Je to ale vždycky jeden jediný stejný Duch. Vždycky jste si všechno dělali sami sobě. Jenom jste to nevěděli. Vy hledáte sami sebe a své ucelení, a pokud se vám něco tady nebude líbit a vytváří tělo negativní emoce, tak se nemůžete dopátrat a do-spojit se svými dalšími částmi. To znamená, že se vám to bude dít. Tohle je pravidlo, které vám odhalí Jednota. Takže vidíte, že ty údery, to tepání toho osudu, si děláte sami tím nepřijetím.

První vaše hmotná složka, která tady na planetě otevřela tuto informační síť, byl samozřejmě člověk, který se jmenoval Ježíš. Hmotná složka planety, která tady dodnes žije, vy to nevíte, nosíte si jí v sobě, protože bylo nastaveno, že celá hmotná složka planety si o něm uchová informace, které tady budou zaznamenány a budou k vám postupně opět vypouštěny, abyste je v každém období, které přichází, vnímali víc a víc, líp a líp. To, co se psalo v Bibli nebo píše, jste před sto lety nebo dvě stě lety chápali úplně jinak, než to budete chápat dnes. A vidíte, zase je to vaše pravda, kterou jste si našli.

Jestli se můžu zeptat na téma přisnost Krista?

Ano, dobře. Už víš, že Kristus je stav vědomí. To není člověk vlastně jako Ježíš. On to poprvé otevřel, toto téma. A on vám to také předváděl. Protože Kristus znamená, že vaše tělo vašeho jména ztratilo už negativní emoce, které útočí na něco, na svět, to znamená na situace nebo na hmotnou složku. Když budu ještě pod stavem, než mi zemřou negativní emoce, ještě nebudu Kristem, tak se budu snažit být tak strašně hodný, budu se bát udělat nějakou špatnou věc, zdánlivou v očích druhých lidí, aby si o mně ti druzí nemysleli, že jsem špatný. To mě ale strhává do pozice mého chtění přijít do nebe.

To je odpor, obrovský odpor. Tohle dělá dlouho v období bílé magie hmotná složka vám, kterou jste si oblékli, protože pochopíte, že nemůžete zachránit svět, nemůžete. Vy můžete zachránit sami sebe ale jenom dobou časoprostorové křivky. To přijde samo. Takže vlastně ani sami sebe v uvozovkách nemůžete. Vy si na to musíte počkat, na to pochopení. V období ale, kdy si projdete těmi zkušenostmi, a všechno opravdu lehne, a přijmete i situaci, a přijmete i cokoli se děje od druhých lidí směrem k vám, a pochopíte, že vaše vědomí v těch druhých lidech, je vaší vůlí, kterou jste si oblékli v ději jeho těla s tím, co vám přináší udělat, tak zjistíte, že vaší vůlí ten člověk vám to činí.

Ale teď, když jste vyzkoušeni, a už se dostanete do stavu Krista, to znamená, už vám nevadí, ať vám kdokoliv, cokoli udělá ani situačně, pak nastává další krok, který je velice důležitý pro vaše okolí, protože to je i vaše vědomí, které vás následuje. Vy jste spojení vývojově s těmi lidmi, kteří jsou okolo vás. Pozor, vy jste spojení i s lidmi, kteří

okolo vás nejsou, to je taky pravda. Uvědomte si, že jste si vybrali bod na celé planetě, takže jste si vybrali i lidi, které potkáte, kteří budou spolu účastnit se vlastně toho vašeho učení, ale vybrali jste si i lidi, které nikdy neuvidíte - někde v Austrálii, na Novém Zélandě a já nevím kde.

A pozor, teď je velice důležitá doba, protože bylo nastaveno na planetě vývojem DNA, že bude obrovský boom, těchto různých technologií, takže i internet byl v této době nastaven, takže vy se můžete do těchto oblastí, kam se nikdy nepodíváte, podívat, aby vás to také strhlo k odporu, co se tam děje. Ať jsou to nějaké hladomory nebo nějaké války, jo, to je také nastavené. Takže i tento stav jste si nastavili. Ale pro vás je důležitá složka, která se odehrává okolo vás. To znamená vaši známí, přátelé, spolupracovníci v práci, rodina, ti jsou pro vás důležití, abyste prokázali. A teď vy víte, že když ještě útočí na druhého člověka, a dělají jakoby nesprávné věci v tom smyslu, že buď někoho odsuzují třeba na páté čakře, kritizují nebo mají lítosti, znáte samozřejmě postup všech negativních emocí na každé čakře, takže vy víte, že ten člověk, který útočí na druhého člověka z jakéhokoliv popudu a důvodu, tak on ubližuje sám sobě.

Takže když na mě někdo zaútočí, já jsem v absolutním klidu, je mi lhostejné, že na mě útočí. Nebudu cítit žádnou kritiku, protože já vím, že on je moje vědomí, které tohle mi musí udělat. A tam je spolupráce toho, že já ho vyvedu. To znamená, že bez jediné negativní emoce já mu nastavím hranici, bez jakéhokoliv zalkání. Zkrátka, zkusím to s ním, tohle dělat nebudeš, buď anebo odejdu. Tam jsou různé varianty, co mu můžeš udělat. Kristus také sám kdysi dávno rozházel Farizejům v chrámu stánky, protože oni prodávali sebe. Tam to bylo naznačeno jako symbol toho, že ve vašem chrámu, ve kterém žijete, chrámu těla má být jenom duch, a ne žádné kupčení s hmotou. To znamená, vlastnění druhého člověka, žárlivosti, kritika, útoky na někoho, lítosti nad sebou, že mi někdo něco udělal anebo i druhého člověka můžeš litovat. To jsou všechno nesmysly, protože to vás dostává do stavu, kdy jste zranitelní a pozor, nevědomí. Stáváte se hmotnou složkou, která neví, a která se bude potýkat s dalšími podobnými věcmi, protože cíl váš je najít sami sebe, jako ucelené božství této planety.

Vyšší božství jsou na dalších planetách, s těmi se teď budete také setkávat, až planeta propluje úplně stoprocentně. Veškeré bytosti, které na planetě zůstanou, budou ve stavu 5D, takže ono se to připravuje. Ale ti, co přicházejí prosím vás, jsou vaše vlastní vědomí ve vyšší složce jiných planetárních DNA, ale je to také vaše vlastní božství. To je dlouhé období, které vás teď bude naplňovat pro příští inkarnace, které tady budete mít s bude se vám to jistě líbit. Nedejte na takové ty filmy, které tady jsou, na ty útočící jednotky různých planet, tak to není. Tam jde o skutečně spolupráci a pochopení ale to si musíte zažít a už to také máte v osudech nastavené, není čeho se bát.

Takže Kristus nedovolí mému vědomí v druhém člověku, to znamená v lidském těle, aby zbytečně útočil. Musíš mu ukázat, jaký dopad to na něj má. Třeba člověk, který by tě chtěl vydírat jakýmkoliv způsobem, a tam je hodně technik ať psychicky nebo fyzicky, klidně na to kývnu na tu výhrůžku, a on nemá zbraň. Ty mu vyhodíš zbraň, ten člověk nemá čím útočit. Ale vidíš to, když budeš zaháčkovaná do hmoty, a budeš tu výhodu chtít mít, tak už se budeš škrtit a už se budeš s ním potýkat. Ne, přijmout to, ano. Tady je hodně procesů, které si musíte prožít. Ať ve vztahu k druhému člověku nebo ke

vztahu k majetku, k penězům, k posuzování, co, kdo, kdy dělá, a věřte mi, že dneska je taková doba, že kohokoliv odsoudíte za cokoliv, tak se dostanete za krátký čas, do konání vašeho vlastního těla, které tohle zrovna bude dělat druhým lidem, a nebudete si umět pomoci. Abyste si vyzkoušeli, protože vy jste tak velmi blízko už od toho osvobození ducha a tyto procesy jsou v každé fázi. V černé magii, v bílé magii i při vstupu do pokory jsou nastaveny procesy, kterým budete procházet, abyste našli svou celistvost. Proto se to odehrává.

Stačí ti to takhle? Máš být přísná. Ale to znamená, milující. Bez odporu, bez negativní emoce.

Takže láska může být vlastně jako samurajský meč?

Láska je Moniko stav bez odporu. Ty nemůžeš mít lítost, nemůžeš mít kritiku, nemůžeš mít výčitku, nemůžeš posuzovat někoho, že dělá něco špatně, protože on to dělat musí. Ale hlavně to není on, on je vědomí. To dělá jeho hmota a on jí neumí vládnout.

Dobře, tak jestli můžu takto, když se zeptám, pohled lásky. Pohled na lásku ve 3D světě a pohled na lásku v 5D světě.

Ano. Samozřejmě víš, že láska je hodně. Teď budu říkat 3D, ale to všichni znáte, že jo, samozřejmě. Tam je zamilovanost, to je vstup do učení. Tam si ten objekt někoho vybere a teď na něm lpí jakýmkoliv způsobem. To znamená, že někdy to přeženete s tou láskou tak, že byste ho zahrnuli takovou láskou, že toho člověka zdemolujete. Takže pozor, to taky jsou fáze, které nejsou možné, takže v tomto učení ten člověk se začne bránit té lásce, protože to už není láska, to už je zátěž druhého člověka, který na vás visí jak závaží.

Pak jsou lásky takové ty, to také ještě hodně vidím, samozřejmě na planetě toho je spousta, protože tady je drtivá většina lidí 3D, takové názory, že pokud na mě můj partner nežárí, tak mě nemiluje. To je darda pak. To si ti lidi pak na sebe přišijí strašné věci. A jsou o tom přesvědčení, ano, oni musí být, protože v té zkušenosti to nemají, takže tam si nabírají různé osudové stavy, které tam jedou, a musí si to odžít. Když na to ty budeš koukat, takto z venku, já, když půjdu teď tak po ulici a budu vidět spoustu takových věcí a nemrknou ani okem zkrátka, nikomu nic neřeknu. To se mě netýká. To byste to museli být vy, kteří přijdou sem a musí mě poslouchat. Kteří se dobrovolně tady toho účastní. Jinak tomu člověku neporadím.

Něco jiného je třeba teď, když na FB je skupina a tam se něco řeší, tam už se očekává, když je to skupina žijící podle učení IA, že ta IA k tomu někdy něco řekne. A i tam je to někdy dramatické. A ten člověk nevidí, že mluvím s velkou láskou, že vlastně ten kabátek je tak silný, že on mě podezřívá vlastně, že si o něm myslím, že je špatný, že něco udělal špatně, i když vysvětluji, ne. Teď je vidět, jak to má být. Protože vy se učíte, vy se rozdělíte do dvou skupin. Jedna, která mi rozumí a druhá začne toho bránit, tam ještě je bílá magie. Nenene, on je hodný, on nám to musel dělat. Já říkám: vy mi ho nemusíte přede mnou obhajovat. Já vím, že je hodný. Je to moje vlastní vědomí. Iva, je vaše vlastní vědomí, které vám přišlo dát informace o tom, protože má mrtvé ego, jak

se osvobodit z vězení vlastního těla a jména. Takže tam se předpokládá, že to říct musím a je mi už úplně lhostejné, a to je právě ta přísnost toho Krista, jak to tělo zareaguje, jestli ovládne ještě to vědomí anebo to vědomí zvítězí, protože to je právě ta obrovská, těžká zkouška.

A i Kristus se takto choval, každý Kristus se tak chová, i vy se tak chovat budete. Nebo už se tak chováte, když už Kristy jste. Víte, že jenom tohle tomu člověku pomůže, on totiž ucítí v tom nitru po čase, ne hned, ale po čase, že jste ho opravdu milovali, protože si projde takovým peklem, že zjistí, že jste měli pravdu. A to je načasované v jeho osudu, je to velmi důležité.

Já mám hodně lidí, kteří teď píší, že třeba neunesli informaci od Ivy, že vše je nastavené. Dokonce někdo jel zpátky do Peru, si šlehnout ayahuascu, aby se tam dozvěděl něco o Ivě. A dozvěděl se, ale já vám to nemůžu říct. To si bude muset jet šlehnout ayahuascu taky... Nenene, to je soukromá věc mezi tou paní a mnou.

Ale chci vám opravdu říct, že jsem ráda, když si ověřujete věci. Já nemám ráda slepé stádo. Když někomu věříte něco, co někdo řekne, taková doba už skončila. Už začínáte opravdu chodit po svých vlastních nožičkách jako to malé dítě, které máma už pustí. Občas sebou někdy ještě říznete, ale už se dokážete postavit a už si víte rady. A právě tyto věci jsou pro vás důležité, kdy se dokážete postavit zpátky na nohy.

Jaký je rozdíl mezi pácháním dobra a karma jógou?

Jóga je veliký proces, který je velmi důležitý, a je nastavený hlavně pro 3D svět. Moc dobře víte, že 80 procent veškeré jógy je jóga psychická, kterou jsem vám vlastně přišla vysvětlit v uvozovkách. Protože psychická čistota vaše je důležitá pro to, abyste se osvobodili, ale má svůj čas, nejde urychlit. Na to skutečně tady musíte žít velmi, velmi dlouho, což vy jste už připraveni, když už můžete poslouchat Ivu, ale další část těch 20 procent je nastavená na fyzické cvičení.

Do těch psychických záležitostí právě zasahuje karma jóga. V karma józe vy samozřejmě můžete být ve stavu, kdy v té vaší časoprostorové křivce budete ještě ve stavu tak zvané bílé magie, kdy ještě pácháte dobro. To znamená, ten člověk záměrně dělá věci, které ještě považuje za dobré, aby se dostal do nebe. Ten pocit já jsem dobrý, teď něco udělám dobře, ale potom přijdou zkušenosti, které s vámi otřesou. A pozor, přijdou u každého. To si můžete být jisti. Než totiž odkládáte tyto nástroje, tak musí být proces celistvý. To znamená, že vy vidíte, že teď udělám dobro pro někoho a on vám vynadá, protože pro něj to dobro není. To je váš pohled, že to je pro něho dobré, takže pak začínáte dostávat tak zvané po čuni, aby vás to zkrátka probudilo.

A tady pochopíte, že pro každého je dobro něco jiného a zlo něco jiného. Pro vás bude třeba něco zlého a pro druhého člověka to bude dobrem, i takové varianty jsou v lidském životě. Takže tohle to je tak zvaný proces karma jógy. Ale pozor, můžete dělat karma jógu i bez vůle člověka. To už je stav, kdy odcházíte do pokory a jenom žijete a dál děláte věci, které jsou potřebné. Zatímco budete pomáhat člověku, když požádá, nebo když budu vědět, že mohu.

Budu vědět, že mu pomůžu tím, ne že za něj seberu něco, někde, ale že mu vysvětlím, že se má zklidnit, když je dramatická situace a on potřebuje dokázat své věci. On potřebuje prokázat, kdo je. Takže on si to musí najít, a ne žádným čarováním, že mu takto seberu karmu. Vy mu vlastně sbíráte odpor těla, který někde vytvořil v minulosti před nějakým časem ať je to hodina, týden nebo deset let, to je jedno. To přece nejde sebrat, to se událo, to v té minulosti, v té historii proběhlo, tak jak mu to dneska nemůžete sebrat. Vy mu sbíráte platbu, a když mu seberete platbu, tak je jasné, že když to neuměl, že to neumí do dneška, protože jste mu nevysvětlili jak, a v tom osudu se s tím počítá, že vy se takto setkáte. To setkání tam je nastavené, takže se počítá s tím, že ten člověk to neumí, takže má připravenou novou, podobnou zkoušku, která ho postihne a on zase udělá odpor.

Takže vidíte, že zdánlivě jste mu sebrali karmu, ale vy jste mu jí sebrat nemohli, protože to jeho tělo neumí dělat ještě stavy bez odporů a on jí pořád má a reaguje pořád stejně, na to má svůj čas. Ale pro vás je to důležitý děj, protože jste viděli, že jste vlastně bezmocní. Tehdy vycházíte do stavů, po čase, kdy jenom opravdu žijete obyčejný život, zklidňujete své okolí, protože víte, že oni, ti druzí to musí se naučit sami. To už je stav učitelování, kdy víte, že je všechno tak, jak má být. Takže páchání dobra vlastně je ještě trošku krátká časoprostorová křivka. Vy se snažíte za druhé vyřešit něco, co vyřešit nikdy nemůžete. A teprve taková ta bezmoc, kdy už z těch zkušeností těch bezmocí máte hodně, zjistíte, že to nemá smysl. A tehdy vlastně už si jedete po té učitelské dráze. Už předvádíte, jak vlastně pro ty druhé oči okolo vás, jak to má vypadat.

Takže stačí to takhle Irenko?

Ne, karma jóga, jak já ji znám, je služba.

Ano, ale ta služba má úmysl, Ireno. Na to nezapomeň! A jestliže já mám úmysl...

Nepomocť konkrétnímu člověku, ale třeba, když je nějaká velká akce, tak prostě to tam zajistit, aby ti lidi se tam měli dobře.

Jo, to může zajistit i člověk, který nedělá karma jógu. A věřte mi, že když už jste takoví, že chcete dělat karma jógu, tak se třesete na to, jak si oklepete ty své karmy.

Nene, to mimo jiný. My děláme karma jógu, abychom nemuseli platit velké poplatky za to, že můžeme někde pobývat. Třeba v Indii, že karma jogíní to měli jednodušší. Sice pracovali, sloužili, ale měli z toho výhody.

Každý jedinec, který bude zúčastněný jediné akce, bude tu karma jógu vnímat úplně jinak. Ale věř mi, že největší karma jogín v uvozovkách je ten, který necítí, že tam jde kvůli odevzdání karmy. To už je čistota. Každý, kdo tam jde s úmyslem odložit něco ze sebe špínu, ten jde s odporem. Ano, to je odpor. Ale je mi jasné, že to třeba ještě nemůžeš vnímat nebo nemůžeš tomu rozumět. Když půjdu s úmyslem dělat karma jógu, tak se chci něčeho zbavit. Když budu obyčejným člověkem a budu žít, tak ten život, který přichází a jede, tak už mi to je jedno. Ty víš, že jsi zodpovědný za všechno, co uděláš s jakýmkoliv porývem. Ale to už nemusím předvádět druhým lidem.

Já už to tak dramatické nemám. To je spíš jako pojetí karma jógy...

Ano, ale ona je karma jóga nastavená pro 3D, takže tam to být musí, ale je to s odporem. Dneska ti, co už pochopili, o čem ten východ do pokory je, ti už se o žádnou karma jógu nebudou pokoušet. To je totiž přivlastňování čistoty.

Já jsem si jenom chtěla vylepšit pohled na svou vlastní minulost.

Nemusíš přemýšlet o minulosti, nekoukej se na minulost, ta už proběhla.

Že karma jóga a páchání dobra je něco jiného, a že jsem vlastně dělala karma jógu, a nepáchala dobro.

Podívej se, stejně si budeš myslet to, co chceš a u toho asi zůstaneme. Já si myslím, že to bylo důležité pro všechny ostatní, ať si z toho každý z nich vybere. Buď se přikloní na tvou stranu anebo na mojí v tom smyslu jakoby pochopení.

Tak další dotaz, povídejte.

Přečetla jsem si v časopise, jedná se o českého chlapce, který se vytěsnil a lítá. A píše v tom časopise, že se dostal i do jiných dimenzí, a tady třeba dělá přes počítače. Tam se viděl v taláru, támhle byl holič, ale vždycky se poznal a měl stejnou podobu. Moje otázka je, je možné, když sem dá zpětně vědomí nebo duše, že se rozdělí na více kousků, aby posbírala najednou více informací a zkušeností?

Pamatujte si, vy jste stejným duchem, vy jste jedním, jediným duchem. Může se vám i stát v období přechodu do Jednoty, že si s vámi bude zahrávat takhle hmotná složka. Ovšem pravdou je, pozor, že vy máte v sobě v okamžiku zrodu vesmíru všechny dimenze nastavené. Vy jenom po časoprostorové křivce se dostáváte přes tu hmotnou stránku na té planetě, která v tom na začátku třetí dimenze je. A jste vším, jste vším v každé té časové složce, takže někdy se vám může stát, že se třeba uvidíte v jiném časoprostorovém bodě, ale není to rozdělené. Pokud se na to budeme koukat z pohledu ducha, tak jste všechno, nejste jenom ten chlapec, vy jste všichni. to už je zase něco jiného. Takže já bych spíše předpokládala, že tady si ještě s ním možná zahrává jakoby hmotná složka hmoty těla.

Hodně jedinců teď se dostává do stavů, kterým nerozumí, kterých se bojí, protože ono je to někdy náročné. Těm, co se tady nelíbí žít v jakémkoliv smyslu, ať z finančního, z rodinného zázemí, tak se stává, že tělo, protože my opouštíme vlastně v této době i bílou magii na planetě, což znamená, odcházíte do pokory, tak je úplně jiný děj, tak se povoluje hmotné vědomí, a využívá ho k tak zvané pasti ducha. To znamená, že tady nastavuje různé stavy, které potom ty lidi dovede třeba do schizofrenních stavů, protože oni neví. Buď mluví různými hlasy, vidí různé stavy, vidí i kolem sebe věci. Je to nastaveno proto, aby se ten člověk bál. Teď jde o to, jaký on k tomu má vztah, nebo jak toho chce využívat. Vy máte, cokoliv se vám bude odehrávat v tom sledu teď v posledních letech, a ještě nějaký čas se to bude odehrávat, vy máte zachovat klid. Nebrat to jako za bernou minci, nevyprávět o tom hodně lidem, to je také důležité. Tam

je hodně pravidel, které potřebujete dodržet. Nechat si to pro sebe, nebát se toho. Pak to buď odezní anebo to nějakým způsobem vygraduje. Podle toho, kde máte být zapasování. Buď ještě teda se udržet v období bílé magie anebo odejít jakoby do osvobození ducha, tohle je důležité. Takže to bych k tomu řekla.

Minule jsi říkala o knize Milarepa, ale říkala jsi jiného spisovatele. Je to stejná kniha, kterou napsal doktor Tomáš?

To je jiná kniha. To se jmenuje nějak Tibetský rošťák, ten první díl, to je od Marcela Vaneka. Ten druhý díl jsem nečetla. Ten jsem nějak číst nemohla, toho Tuláka po hvězdách (správný název je Hvězdný příběh, pozn. kor.), to mi nějak nešlo, ale ten první díl je nádherný.

Radko, ty jsi měla dobrý dotaz, ale řekni ho prosím tě do mikrofonu, aby ho potom slyšeli.

Ivanko, já jsem se chtěla zeptat, když říkáš, že Iva je mrtvá a tělo je kaput. Co v tom těle cítíš nebo jestli vůbec tam je něco cítit, nebo jestli tam je klid a ticho a pohoda a pak teda si dovolím, když už mám ten mikrofon se tě zeptat. Naposledy tady v Kladně si říkala, že jsou pravidla 3D a jsou pravidla 5D a ty jsou úplně rozdílná. A já myslím, že část těch pravidel komunikuješ, ale zajímalo by mě, jestli by bylo možné je shrnout nebo aspoň některá ta nejdůležitější třeba i znovu zopakovat, abychom si to ještě možná měli možnost více zažít a nepletli hrušky s jabkama.

Vy už moc dobře víte, už jsem o tom mluvila mnohokrát, ale stejně podle toho, co přichází za dopisy, tak je mi jasné, že v tom ještě máte trošku guláš s bramboračkou. Vysvětlovala jsem vám, že vlastně, ten, kdo vám přednáší, tak není Iva, ano, přednáší vědomí. Tohle vědomí, aby se dostalo zpětně sem, a které si pamatuje, a má sílu už jednou vylezlo do stavu 5D, to bylo před nějakou dobou. A teď, aby se dostalo zpátky do hmotné roviny 3D světa, protože mé vědomí se narodilo v roce 1959. Mojí mamince a vy moc dobře víte, já jsem vyprávěla, jak moje maminka měla obrovský těžký porod. Ano, díky tomu to bylo a mám jí hrozně moc za to ráda, že se uvolila k tomuto dobrovolně, protože všechno, co se odehrává, je v plánu vašeho osudu. Samozřejmě mělo to své učební důvody pro moji maminku. Vždycky je všechno tak, jak má být. Není nutné nad někým plakat, nad někým lámat hůl. Zkrátka je to všechno přesně vše tak, jak to má být.

Takže tohleto vědomí se v roce 1959 obléklo do šatů Iva a dobrovolně na sebe přijalo děj osudu Iva. Bylo ale nastaveno v tomto ději osudu, že přinese tělo Iva nebo přes tělo Iva přijdou samozřejmě informace, protože mé vědomí si pamatovalo všechny věci. Akorát vědělo, že Iva nemůže mluvit, takže nedovolilo Ivě, aby mluvila a Iva si žila. Pak se také děly věci, které byly nastavené v programu tohoto těla, které musely být po čase i upravovány. To znamená, že pak přicházelo mé vědomí z vyšších dimenzí, které i vy máte všichni v sobě, ale když tak se o tom pobavíme někdy příště. Protože bylo nutné, aby Iva žila ten způsob života, který takto byl běžný. Kdybych byla už tenkrát takto vlastně jakoby z vašeho hlediska, tenkrát apatická, tak by to pro mě bylo velmi těžké a

pro vás taky. Možná i pro ty rodiče, pro školu, pro lidi okolo mě, protože by si mysleli, že jsem třeba nějakým způsobem psychicky narušená, samozřejmě, což z hlediska některých jsem.

Věci se začaly dít, až mi bylo okolo čtyřiceti let, já jsem se na tu dobu těch čtyřiceti let moc těšila. Podvědomě jsem věděla, vyhlížela jsem jako vědomí dobu, kdy tělo Iva bude mít čtyřicet let. A skutečně najednou přicházely vlastně věci, které mi dovolily rozpomínat se. Pozor, ne na děj hmoty, ale na informace. Já vám to vysvětlím. Pouze na informace osvobození, které se týkaly osvobození. To znamená, že Iva musela žít běžný život tak, jak se to vlastně naplánovalo v tomto osudu, ale já jako vědomí jsem musela respektovat některé poryvy těla Ivy, které ještě musely proběhnout. Bez těchto poryvů a těch plateb, které jsem si naplánovala, že si prožiju, to znamená, je tam dobrovolné přijetí platby z východu Ivy. Takže některé věci musely proběhnout, jak proběhly a já jsem je musela nechat, jako když malé dítě na to koukáte, pak na to tělo. Jako když malé dítě to udělá, si říká, co jsem to udělala samozřejmě jako Iva, pak si připadáte jak Iva. V pozdějších letech, to už bylo po roce 1998, mezi rokem 1998 a 1995 po nocích najednou jsem mívala stavy, kdy jsem skutečně odečítala a směla jsem už vlastně vnímat informace, které vám smím říct, a přicházely v takzvaných dávkách.

Ale já hledím do dneška ještě ta Iva něco tam má, ale není to moje, to je zkrátka jenom stav, kdy vy jste tím skutečným vědomím. Je to stav dobrovolný, a proto vím, že jakákoliv platba přichází, tak je nutná. Jsem jakoby vysunutá jako předvoj před vás, abych vám mohla vysvětlovat děje, protože vím, že vy mě budete vlastně následovat v tom výstupu z hmotného vědomí.

Takže neboj se, Iva ještě občas něco má, ale já ji vládnu. Já jako vědomí jí vládnu a musím jí nechat některé věci jakoby prožít, ale nejsou to dramatické věci, proto jsem vám vždycky říkávala, a vždycky to horní vědomí vysvětlovalo, že vy se neposuzujte, prosím vás. Vy byste se zbytečně blokovali tím, že si řeknete: Ježíš, já to ještě mám. Vždycky to horní vědomí říká, to byste se divili, kdo všechno se tam dostane. Nebojte se, stačí, když pochopíte princip. Do této chvíle si každá bytost na planetě připadala jako hmota svého jména, to je základ, a prosazovala vůli člověka.

Až v pokoře, když se dostanete v praxi do pokory, zjistíte, že jste nikdy, a jak je to směšné a lehké vlastně, nikdy svou vůli neměli. Měli jste vždycky jenom vůli Boha, který byl ukryt. To znamená, že jste neměli vládu nad tím hmotným tělem a považovali jste myšlenky, které přicházely za své vlastní, a tím jste vlastně procházeli všemi naplánovanými ději, které jste potřebovali prožít a získat si je. Ale je pravda, že už je Iva jako mírná, už poslouchá. Ona to taky má ve svém popisu práce, protože kdyby vám tady najednou v běžném životě předvedla nějakou dramatickou etudu, tak to by nebylo dobré, samozřejmě. Takže Nadjá si hlídá reakce těla a pak můžete zažívat skutečné stavy.

Tady jsou někteří, kteří teď byli v Jižních Čechách, ale mnozí tam nebyli. Takže já vám budu teď vyprávět příběh, abyste viděli, jak můžete ovládat hmotnou rovinu. Je to blbost, ale právě ty jsi to nakousla a já jsem si na ten příběh teď vzpomněla, protože tady právě je to, co, na co jsi se ptala, jak vnímám vlastně ještě ty poryvy a někdy už

nepřemýšlím o tom, co Iva dělá nebo nedělá. Je mi to lhostejné, vím, že vždycky reakce je nastavená. Ale někdy přece jenom s údivem zahlédnu něco, co je strašně zajímavé a toho se týká tento příběh.

Vidíte tento prstýnek? Ten jsem dostala támhle od toho mého dítěte a její rodiny asi před pěti lety k Vánocům a mám ho moc ráda v tom smyslu, že je mi v něm dobře. Pokaždé, když přijdu domů, tak si ho sundám, dám ho na poličku, protože já nemůžu pracovat s tím prstýnkem. Člověk myje nádoby nebo vytírá a samozřejmě furt nějak něco dělá, a to by mi překáželo. Ale kdykoliv vycházím z domova, tak jsem ještě ani jednou za těch pět let nevyšla bez něj, to je strašně zvláštní. Vždycky jsem si to uvědomovala, jak jsem třeba chtěla otevřít dveře ven, pak jsem říkala, aha, něco mi chybí a vrátila jsem se a navlékla jsem ho na prst. Až jsem se dopracovala k takové dokonalosti, že dneska už nezapomínám.

Asi před měsícem se mi stala zvláštní věc, byla jsem na Slunečnici a bylo tam setkání lidí a bylo to moc příjemné a já jsem tam měla ještě jeden úkol. Měla jsem obrousit vrata, které tam jsou na Slunečnici od rezu. My jsme nechali ty vrata záměrně zrezavět, aby vypadaly jako staré. Pak jsem to měla natřít odrezovačem, takže při této práci jsem si samozřejmě sundala prstýnek a hodila jsem ho do kabelky v tom mém pokojíčku, který tam mám. Všechno proběhlo parádně, dotřela jsem všechno, rozloučila jsem s lidmi, jdu se obléknout, hele, prstýnek nikde. Já si říkám, to není možné. Nikoho neobviňujete samozřejmě, to mě ani nenapadne, Ivu to ani nenapadne. Já vím, že všechno je, jak má být, takže jsem si říkala aha, tak já ho najdu, ten se musí najít. Zdenička se ještě vracela, pak jsme koukaly za almárku, pod postel, a ještě jsem se dívala pod matraci, jestli náhodou někde něco se neudálo. No, nenašla jsem ho. Támhle Irence jsem psala, prosím tě, já blbě vidím, ty jsi tam měla vedle mé béžovou kabelku, já taky určitě blbec jsem hodila ten prstýnek do té tvé kabelky. Irenka prohledala kabelku, zkrátka prsten nikde.

Tak jsem si říkala, nemá být. Co, nějaký prstýnek. Vezměte si, když jste duch, bůh, tak i cokoliv byste jako člověk, jedinec vaše hmota ztratili, tak o to nepřijdete, protože celá planeta je vaše. On tady někde zůstává, je pořád váš a jsou vaše i věci, které jste nikdy neměli. Támhle jachty, hrady, zámky, stromy, všechno je vaše. Takhle vlastně žije to osvobození toho ducha. Takže úplně v klídku jsem si jako odlehčila, říkám si: vůbec nic se neděje. Byl, nebyl. Ještě jsem psala Petrušce. Já říkám, Petruško, představ si, co se mi stalo. Já nemůžu najít prstýnek. No, bůže. Hele, teď přijedeš s Lucinkou na podzim, nevoz ho, já si to ještě rozmyslím. Když tak bych si ho koupila, jako až přijedeš o Vánocích, a to bych ti napsala, ale to ještě nevím. A najednou Iva začala dělat divné věci. Začalo to nenápadně. Kdykoliv jsem otevřela dveře z baráku, takhle jsem vykročila ven, najednou ten proužek on je vlastně široký, že jo ten prsten, přesně ten prsten pod tím začal vysílat jako bim, bim. To tělo zkrátka si vyžadovalo. Nebo třeba jsem držela volant, znáte to pánové za deset minut dvě, takhle jak držíte volant a najednou zase řan, řan, řan, ale to bylo nečekaně. Vůbec na to nemyslíte, koukáte někam jinam.

Takhle pracuje hmota, jak se dožaduje vlastně toho, a to je vlastně ta složka, kterou já jsem si na sebe oblékla, a teď najednou jsem s údivem zjistila, že ta Iva byla závislá na nošení toho prstenu. A tak si říkám, ty hajzlíku, tak víš co, tak máš utrum. Já si zkrátka

ten prstýnek už nekoupím, zkrátka je tady ale ty už ho nedostaneš. Načež jsme přijeli do Jižních Čech, tam byla Sylvinka, udělaly jsme si krásný aromaterapeutický večer, a i při tom aromaterapeutickém sezení jsme se smály. Já ji vyprávím tento příběh a říkám, vidíš a teď je mi to lhostejné. On tady někde je, ať je, kde je, i kdyby ho našel někdo jiný je to i moje hmota druhého člověka a moje vědomí, ať ho má a je to správně. Představte si, my jsme se rozloučily, každá jsme šla spát, protože to bylo asi deset, půl jedenácté večer. Ráno, to už bylo asi tři týdny, já se ohnu, šáhnu do kabelky a já jsem tam měla pomádu na rty. Najednou jsem ji tam nahrabala, samozřejmě jsem tam hledala něco jiného, jestli doklady nevím co, klíče od auta. Teď našahám tu pomádu a on byl navlečený na té pomádě. Ta Sylva cvičila jógu pod tím našim oknem a říkám, Sylvo, představ si, já mám ten prsten navlečený na pomádě! Já říkám, aha, tak je na světě, tak přišel. Vy se ho vzdáte a ta hmotná složka vlastně i s tím Nadjá vám ho dá, tak jsem si ho navlékla. To ale není konec děje.

Výletovali jsme s Vojtíškem a s Rafíčkem a kluci, když jsme odpoledne přijeli z výletu, tak, že se půjdeme koupat. Říkám, dobře, půjdeme se koupat. A kam půjdeme? Tam na pískovnu. A ta první pískovna, ta druhá byla super, ta má dlouho takhle pozvolný spád, což já ráda, protože ten Rafael ten je pořád pod vodou. On je pořád ve vodě, ale ještě více pod vodou jako, jo, dělá stojky. Ještěže měl takové křiklavě zelené plavky, že jsem tu prdel viděla vždycky pod vodou ale ta pískovna, na kterou jsme šli teď v ten inkriminovaný den, tak tam byly asi jenom tři metry a pak byl takový sráz dolů, takže tam už byla hloubka. On rád plave i v hloubce, a to já nemám moc ráda. Hlídám vnouče, že jo, samozřejmě, takže furt se snažím, a tak jsem tam byla v té vodě blízko a svlíknu se do plavek. Lezu do vody a najednou vidím, že mám ten prstýnek na ruce a teď mi tak bliklo v hlavě. Říkám si, mám si ho sundat? Ne, nikdy mi ve vodě nespádl a vlezu do té vody. Hele, to bylo pět minut, my jsme si tam hráli, blbli jsme a najednou ten Rafael, to bylo na milimetr přesné, takhle mávnul rukou a teď cítím jak prostředníčkem mi takhle nehtem a ten prsten udělal hop a žbluňk. A to bylo přesně na tom rozhraní té hloubky a teď já tam stála a já, Rafi, viděl jsi to? Ty jsi mi stáhnul prstýnek a on já se ti tam podívám. Já říkám, počkej, podívej se támhle a ukázala jsem směrem do té malé hloubky a on se potopil a vytáhl ruku. Teď jí otevřel a byl tam kámen. Já říkám: vylez ven, vylez ven, nepotápěj se tam, tady už je hloubka. Já si tam takhle budu hrabat nohou a teď jsem si tam takhle hrabala a říkám si, třeba ho najdu. Tak jsem tam takhle hrabala a najednou on, jak mi chtěl udělat radost, tak říká, já se ti tam mami podívám a potopil se. V tu ránu já jsem věděla své, chytila jsem ho za vlasy, on má kudrnaté vlasy, takhle jsem ho chytila a říkám ne, vykašli se na ten prsten. Mně je úplně ukradený, kdyby ses někde tady se utopil, jak tam už bylo to rozhraní, v žádném případě. Ty jsi pro mě důležitější. Teď ho takhle vytáhnu, táhnu ho za ty vlasy, takhle vyjela ruka a tahle mi podala ten prsten. Hele, to bylo jako z pohádky, to bylo neuvěřitelné.

Pak se mě ještě ptali lidi večer, jak jsem jim to vyprávěla, a oni se mě ptali a budeš ho nosit? A já říkám, no jasně, že ho budu nosit do té doby, než ho neztratím. Vidíte, tohle to není pak závislost na hmotě. Takže vidíš, už teď jsme vlastně ukázali, jaký je způsob vnímání 3D a 5D. Jestliže nejsem hmota těla, jsem veškeré vědomí, jsem veškerá hmota planety, protože i to je váš vlastní obal. Jestliže jste veškeré vědomí, tak jste všech těch

jedinců, ale i rostlin, všeho možného, co tady existuje. Takže vy nemůžete o nic přijít, nejste na ničem závislí, nepotřebujete to. Víte, že to máte, i když tomu tak není, což vlastně 3D svět nevnímá. Ten bojuje, útočí, pere se, nenávidí. Ne, tahle složka vaše pak bude mít věci všechny, co máte mít.

Když už jsme mluvili třeba o té józe, tak v té józe je to nádherně vlastně v té cestě toho vývodu jakoby nastaveno. Takže tam máte ten soucit. Ano, soucítím s druhým člověkem, protože já vím, že on není uceleným vědomím, takže on trpí. On bojuje o něco, on útočí. Ale je mi úplně lhostejné, že bojuje proti mně, protože já vím své, samozřejmě. Já vím, ale teď mu musíte nastavit jakoby zrcadlo k tomu, abyste mu vysvětlili svůj klid, který on by nedokázal. Tím klidem obrovsky učíte své okolí, ať se děje, co se děje. Už potom budete vidět, co se bude dít, protože přesně, co ten člověk neumí, to se bude odehrávat takhle jako taková žabička, jak skáče, když hodíte kamínek po vodě, tak v takových časových intervalech ten člověk má neodpuštění a zlosti, nepochopení. Ano, to všechno tam jako musí skákat, přesně tak, jak ta žabka letí.

Já jsem se chtěla zeptat, jak jsem se ptala na tu přísnost. Ty jsi na jedné straně řekla, buď to zareaguji, tohle mi dělat nebudeš nebo odejdu a na druhé straně jsi řekla, což jsem já pochopila tak, že když mi někdo dá nějakou výhrůžku, tak já řeknu dobře, tak se to stane. Tak ať.

To už je ale pozor, tady je důležitá ta stránka tichosti nitra a pak jsou zase vystupující věci.

Konfliktní situace směrem ke mně. Já úplně v klidu nitra, ale teď teda toho člověka zastavím, to mi dělat nebudeš anebo tu situaci, naprosto praktická situace, já v tom nemám jasno. Tuto konfliktní situaci jsem měla v úterý, dostala jsem telefonát z práce a bylo to velmi na hraně. Byla to chvíle, kdy já jsem byla úplně v klidu, uklidnila jsem i druhou stranu, ale museli jsme se dostat k vyřešení situace. Já jsem tam někde cítila, že vlastně je to trošku za hranicí, že nechci, aby se takto ke mně někdo choval. Sylva nechce, aby se k ní takto někdo choval, aby si na ní vylítnul, kdy se mu jako zachce. Ale zároveň tam k tomu přijetí k té situace došlo. Fajn, jestli je potřeba teď udělat teď to, že si sednu do auta a pojedu tam, já to udělám, já jsem na to připravená to udělat. Ale jak si mám vysvětlit tu přísnost?

Podívej se, základ je, že nemáte negativní emoci, že vám to nevadí. A pak už je to odstupňované, a to právě, když vycházíte. Vy se nemůžete najednou něco naučit, a pak dělat něco jinak. Takže první fáze je, že mu nastavím pravidla buď anebo, ale děláš jenom bububu. Už ti nezáleží na tom, jestli ten člověk to pochopí nebo ne, to už je jeho věc. Pamatujte si, že vaše odpory jsou jenom vaše. Kdyby třeba dejme tomu ty, jak jsi teď říkala, že jsi dostala telefonát, teď došlo k nějaké jakoby špatné situaci. Ty jsi to přijala, ale trvalo nějaký čas třeba dvacet minut, než jste si to vysvětlily. Pak se to uklidnilo.

Pokud jsi ještě zažila nepříjemné pnutí, že ti ta situace vadí, tak se ještě bude někde opakovat. Ale už jsi zjistila, že se to krásně zkrátilo, že ten člověk už pak byl mírný, ano, to se musí zkrátit do úplné nuly. Takže vidíš, že ty procesy jsou ještě potom odstupňované. Ten východ z té hmoty jde postupně a je jedno, jestli mu nastavíš ty pravidla anebo to nitrem jakoby nebudeš řešit a odejdeš. To už záleží jenom na vás a na tom, jak se budete učit. Ale pak budete později vnímat, že je to vaše vědomí, kterému musíte něco ukázat, a teď záleží na tom, jestli jsi přece jenom nebyla trošku vinna k tomu, co se odehrálo anebo ne. To jsou takové jemné nuance, jo, jestli třeba jsi něco měla udělat nebo neměla udělat a teď jsi to opravdu třeba zanedbala, tam jsou různé varianty. Musíš být nestranná k oběma složkám. Potom dojde skutečně k absolutnímu smíření, protože nebudeš se ani vztekat směrem k sobě, ani se nebudeš vztekat, odmítat něco na té druhé položce, protože ona na to měla také právo. Ale je úžasné, že jste to vyřešily, to je důležité.

Tam to přijetí bylo. Ona na to měla právo, přestože na mojí straně ta chyba pracovní, profesní nebyla, ale to mi nevadilo. Ale já jsem věděla, že ona má právo, já jsem respektovala její právo, že si tu situaci vysvětlila takhle. A trvalo fakt deset minut, než jsem to jako uklidnila, myslím si právě tím klidem, se uklidnila a pak jsme přistoupily k praktickému řešení, co se teda se situací dá dělat.

Ano, to stačí, paráda. Pokud budeš mít se dostat ještě do vyššího stupně, a to už v tom osudu máš, tak můžeš za nějaký čas třeba zažít třeba nějakou drobnost, ale zase to bude rychlejší. Už ti zase bude vadit míň nebo menší pnutí tam ještě třeba něčeho bude. Třeba tam ještě něco trochu zůstává až do doby, kdy ti to je úplně lhostejné. Víš, protože třeba ty musíš uznat i nárok toho druhého člověka, že on na to má právo. Jestliže to uděláš a bude to fakt trvalé a sto procentní, tak už ti to nikdo ani druhý neudělá.

A teď pozor, už jsme o tom mluvili, to je strašně důležité. Hladina bílé magie totiž předpokládá, že když se něčeho vzdá, tak už se mu to dít nebude, to je veliký omyl. Pozor z toho děje planety, tady mluvím o ději planety. Ona je to pravda, ale je to pravda individuální z člověka, který nemá vlastně odpor.

Takže dejme tomu, já jsem zažila nedávno takovou jednu historku s mojí maminkou, a pak jsem vyprávěla, protože tam byla debata na FB, tento příběh, a jedna žena z Ameriky, která udělala obrovský pokrok, mi říkala, jak to, že se ti to ještě děje, když už vlastně nemáš... A teď pozor, přesně to je ono, to je bílomágovské. Předpokládat, že až já se něčeho zbavím, tak se mi nebudou dít tyto procesy. A tam ona pochopila, když jsem potom odpověděla vzápětí a říká, až teď mi to docvaklo. Já tě poslouchám takovou dobu.

Pamatujte si, vám se to neděje, i když děj je stejný. Vy jste si nabrali osud, ten osud planety, ta hmota má reakce přesně vyvádějící vědomí Boha vlastně do 5D, to znamená, že tady ještě by ty předpoklady, když takto se na to dívají ti mágové prosazující změnu děje na planetě. To není možné. Ano, já jsem si zvolila děj osudu, tím projdu, ale já už nemám reakci. Mně to nevadí, co mi druhý člověk dělá anebo nedělá, to je mi absolutně lhostejné. Takže z pohledu vnějšího člověka on to nepozná, jenom já to vím. A pak ještě

projdete zkouškou, kdy druzí řeknou, aha, tak ty ještě nejsi tak čistá, aby ten druhý si o tobě myslel, hele, ty ještě umíš hovno, protože se ti to děje. Tak to není pozor a vám musí být i toto jedno, že ti druzí si to o vás myslí. Tam je hodně, hodně pravidel. Vždyť vy jste božství, vy jste vědomí a vědomí v druhých lidech to ví, i když ta hmota mu to nedovolí vědět. To je pravda UNIVERZÁLNÍ. Už tomu rozumíte. Takže vám se to skutečně neděje, i když zdánlivě to vypadá, že ještě ty děje procházejí, takže takhle to je. Proto se třeba bílí mágové snaží ovládat a tvořit. Tvorba vaše je teprve až tehdy, kdy zemřou..., až se všim souhlasíte, což oni by nepřijali, ti chtějí něco dokázat, ti chtějí zmáknout svět, být obdivovaný.

Já jsem se chtěla zeptat, jak je to s intuicí? Co to mám? Je to hmoty?

Ano, vysvětlím. Já jsem vysvětlovala na základních přednáškách, že se dostáváte vlastně přes tři základní body ty nejvyšší stavy, to znamená, černá magie, bílá magie a pak nastává pokora, stav Boha. V době černé magie už máte v sobě obrovské množství božství. Už jste tady velmi dlouho a už umíte odezírat vlastně stavy hmoty. Tam ten pán hmoty je už tak silný a on spolupracuje, on je spolupracovník s Nadjá, takže on vám dá nějaký dar. Vy dostanete nějaké vlastnosti, a protože v této fázi černé magie nezvládáte ještě moc nebo nesetkali jste se s tím vládnout, tak se snažíte ovládnout svět. Ale už tehdy vám ukazuje pro vás, pro ty černé mágy, to znamená, že to je de facto podsvětí. Pro ně je to božský stav, kdy vidí děje, jak jsou nastavené dopředu v astrálu, protože DNA hmoty jede.

To samo vlastně roste, ten děj tam je nastaven a odvíjí se sám. To je ta historie i minulosti i historie budoucnosti jakoby planety. Takže oni tam rozhodují, tam střílejí různě po druhých a zdánlivě v začátku černé magie se jim to daří, začínají ovládat. Takovým strašně známým černým mágem je Hitler, Stalin, to jsou lidi, kteří chtěli ovládat. To nemají projeté, myslí si, že ovládají, a ono se to z bortí samozřejmě po čase. Tady ti lidi už vidí jakoby do toho podsvěta a považují to za obrovský dar, za něco, co dostali navíc od druhých lidí. Oni rozhodují, mají pocit, že tahají figurkami jakoby po té desce.

Pak je bílá magie, ta taky už vid dopředu věci. Ale ti si zase přivlastňují z toho, že si myslí, aha tak já teď, tamhle se stane to, cítím, že se to má stát, tak já tam nepůjdu, já se tomu vyhnu. Ten člověk neví v této fázi, on si myslí, že dostal dar, že ho Bůh miluje více než druhé, protože mu řekl, nechod' tam, tam se ti něco stane, takže on tam nejde. Tito lidé nevědí ale, že procházejí obrovskou zkouškou přijetím. To znamená, buď jsou bohové anebo nejsou, jsou hmotná složka. Teprve tehdy, až uvidíte dopředu intuitivně, co se stane a řeknete, jo, jestli je to můj osud, tak já do toho jdu. A nebudete se bát, i kdyby tam byla třeba smrt. Tahle ta intuitivní složka je tady pouze podaná pro to, jestli kývnete anebo odmítnete. Rozumíte mi?

Jak je to třeba s komunikací v současné době, dejme tomu, že člověk má ten pocit, že třeba cítí nějakou energii z člověka a chce třeba začít nějakou komunikaci. A teď je tam vlastně, každý máme nějaký prostor, ke kterému si pustíme toho člověka blíž nebo dál a stejně je to v komunikaci.

Najednou ti něco řekne, ne ty nepokračuj, tohle neříkej, je to manipulace? Je to magie, nebo co to je?

Když to budeš dělat záměrem, vůlí člověka, že to zastavíš, anebo to přijde automaticky, v tom je veliký rozdíl. Jestliže to přijde automaticky, tak ty v té komunikaci nemáš pokračovat, to už je nastavené, ale přijde ti to jako intuitivní záležitost. Je to pro to, že ten člověk se třeba něco nemá dozvědět, anebo ty nemáš něco říct. Později až se překlenete do stavu, kdy ta hmota vás až opravdu tak šéfovat, tak se může stát, že třeba tomu člověku chceš něco vysvětlit, teď se nadechneš a zjistíš, že on by to nepochopil. Protože ty jsi i jeho vědomí, je to zbytečné, a to už je pozor, to už je božství. Tady už jako bílý mág by valil furt informace, to je furt všechno o energiích a furt si dělají prostory. Ne, tady už jsi všechno. Taky bílá magie se snaží upoutat pozornost, chce udivovat informačně, když mluvíme konkrétně o té komunikační hladině. Ale tvoje božství samotné ví, že ten člověk, co se má dozvědět v pravý čas, se dozví. V tu chvíli ty víš, že teď zrovna ne, že teď není dobrá doba na to. To ucítíš, najednou zkrátka to zvadne úplně samo.

A takové ty informace, co přicházejí, a člověk něco vyřkne a najednou říká, kde se to ve mně vzalo? Kdo to za mě mluvil?

No, tak to se děje při hladině do odchodu do pokory, protože tady vidíte, že vy to nechcete říct, a ta pusa mluví. Tady můžete vidět, jak se rozdvouje vlastně, tam se odděluje hmotné vědomí od božského vědomí, už tady vidíte, že to nejste vy. To jste nikdy dřív kromě této doby nemohli zažívat. A pozor, děje se to i hladinám, které jsou nižší, někdy, protože ta planeta se osvobozuje a toto je také součástí vlastně pasti toho hmotného vědomí. Protože tito lidé a vidíte, jak je obrovský nástup schizofrenních jedinců, takže to s tím souvisí, oni za to nemůžou, ale oni si to ještě přivlastňují. Jéžíš, co říkám, já jsem to nechtěl říkat, někdo přes mě mluví. A teď bílí mágové, jojo, to jsou nějaké entity a nějaké duchové a už čarují. Nenene. To je záležitostí hmotného vědomí. Vy, když na to jste připravení a máte dostatečně dlouhou časoprostorovou křivku, tak budete vědět, že ta pusa to měla říct, že to mělo proběhnout. Vy jste ale nad věcí, víte, že to jenom mělo být přesně tak to je.

Další otázka.

Jde o to, že se nemáme zajímat o ty věci, co se dějí jakoby záměrně, ale když třeba jsi v nějaké společnosti lidí a ti lidé ještě nejsou na takové ... a zajímá je, co se stalo ve Španělsku, co se stalo tam, tam a když já si to přečtu, tak jako si čtu třeba informaci o přírodní památce, jenom abych byla v obraze, tak si myslím, že tohle, já potřebuji na ty lidi nějak zareagovat.

Ne, to je naprosto v pořádku. Ale víš co, když už potom dojdeš do komunikace s takovou skupinou lidí a oni jsou vyděšení, tak tvým úkolem potom je zklidnit, alespoň trochu.

No, to já jim říkám prostě co si ...

Ano, vy to tady nevyřešíte. Vy naopak v tom místě přidáváte na tu planetu větší rozrušení, jo teď se to nese dál. Proto to Nadjá vždycky upozorňovalo na to, že, když se třeba dostanete do situace, když třeba je nějaká dramatická věc, když pojedete třeba kolem nějaké ošklivé autonehody, a teď tam vidíte utrhané ruce, nohy, tak byste to neměli vyprávět dál, protože vy tím zatížíte vědomí v druhých hmotných složkách. To je zbytečné, někdo na to není připravený, teď o tom furt přemýšlí. Spíš říkat ty lepší věci. Vy to můžete říkat člověku, o kterém víte, že je odolný, že třeba to s ním nepohne. Samozřejmě, když to uvidíte, tak to budete hlásit doktorovi, že se tohle stalo. To jsou zase úplně jiné varianty. Tady jde o ten informační šum.

Teď si vzpomeňte, jak pracují média, jestli se někdo dneska kouká na Televizní noviny, tak tam je deset zpráv obrovsky dramatických, ale z různých koutů světa a jedna jediná dobrá zpráva anebo žádná, a přitom takových dobrých věcí se děje i tady mezi námi, ale to je potlačované záměrně. Neobviňuji z toho média, prosím vás, to je zkrátka děj na planetě, který je nastavený, a je to dobře nastavené, protože se tady odděluje právě to vědomí hmotné a vědomí Boha, takže tímto si musí projít každý.

Tak povídej.

Ono to trošku navazuje na to, co jsi teď řekla. Mně se poslední dobou stalo několikrát, že zkrátka jsem uklidňovala nějakou starou babičku z okruhu rodiny tím, že ona byla špatná z něčeho a mě v tu chvíli napadlo jí vyprávět něco, co se stalo ještě jakoby horšího v mém okolí. Ne, že bych jí chtěla zastrašit, ale uklidnit, že vlastně ještě na tom nejsou tak špatně. To je v pořádku?

To je naprosto v pořádku. Ano, přesně tak. Ano, nikdy nemůže být špatně, aby nemohlo být ještě hůř. Ty jsi zřejmě neposlouchala, jak jsem byla v Otrokovicích, tam jsem četla neuvěřitelný dopis, Péťo. To je paní, která nám darovala vlastně to piano na statek, a tam vyprávěla neuvěřitelný příběh, a to ještě neznala vlastně přednášky. Ona je opravdu připravena na to Janička, kdy vlastně její syn byl obrovským učitelem pro ni, jak dělal neuvěřitelné věci, že ho musela nechat zavřít do ústavu. Oni to všichni znají, tak to nechci rozebírat, ale ten člověk se z toho dostal. Dostal se z drog, vyšel z ústavu a dva roky nebo nějakou dlouhou dobu žil, nemohl najít práci. Nebo teda on pracoval, ale od tří od rána makal a teď tam chodily zkoušky. Lidi, co brali drogy a lidi, co ho nabádali ke krádežím, tak ho přicházeli lákat a on odolával.

Ona řekla, po těch dvou letech jsem ho najednou začala litovat, že už si konečně zaslouží, aby žil normálně, aby si vydělal peníze. A tak já sama jsem mu řekla, aby zkusil práci přes někoho známého v Anglii, že mu zaplatím jízdenku do té Anglie. Teď se stalo, že to byla nějaká mafie, která sebrala lidem doklady a makali, až pozor, tam bylo i zabití člověka. Ona prožila jednu noc, kdy telefonát toho syna ji volal, že nevěděl, jestli přežije, protože den před tím utloukli jednoho jeho spolubydlícího a ona vlastně nevěděla, jestli ho někdy ještě uslyší a ona se ho v noci vzdala. Řekla: jestli fakt má zemřít, tak zkrátka se to stane, co já s tím udělám. Jak pomůžeš někde v noci, někde v Anglii, nevíš, kde je?

Pak říkala, že přišlo obrovské uklidnění, a ještě v noci sen, kdy její babička, která už dávno nežila, jí přišla říct, neboj se je v pořádku. To už, když takto zareagujete, není nutné, aby to tělo se trápilo dál, tak vás takto vaše vlastní Nadjá v obleku babičky, protože ta vaše hmota si pamatuje ty tváře, které jste tam před sebou měli, tak vám přijde říct, že je všechno v pořádku. A ono tu noc se mu podařilo utéct, měl čtyřicítky, byl šílený hlady, zbitý, ale on utekl. Za týden jí volal z nějaké neuvěřitelné dálky, že je v pořádku. A tam vlastně tento dopis to provázal, takže já jsem ho tam četla právě z důvodů, toho, co ty říkáš, a ne z důvodů toho, o čem jsme se bavili, aby ti lidi pochopili, že řeší úplný hovno.

Když jsi mluvila o tom vzdání se těch věcí, které ti chodí do hmotného vědomí. Vzdáš se jich, ale znovu ti chodí, opakovaně ti chodí. Jaký je to stav?

Tam projde jenom zkouška toho poryvu nitra. Rozumíš? Ty už, když se ho jednou vzdáš, tak už na něm nevisíš. Je ti lhostejné, jestli ho někdy ztratíš nebo ne.

I když chodí znova?

I když chodí znova. Ano. Mně tam právě lidi v Jižních Čechách říkali, a budeš ho nosit? Já říkám, to víš, že ho budu nosit, ano. Už mi nepatří, patří hmotné složce, kterou jsem si oblékla, a je mi naprosto lhostejné, jak dlouho mě tady bude provázet nebo ne. Protože i vy všichni jste moje vlastní já i v té hmotné složce, takže kdyby ho nosil někdo jiný, je to úplně stejné, jako když ho mám já. Tehdy ta hmota vás hýčká, přichází vám v pravý čas všechno, a pak to zase odejde, protože už to nepotřebujete. Nemáte na ničem lpět. To bylo zajímavé, jak právě ta Iva měla ty poryvy, jak ten kroužek na prstě, na kterém chyběl ten prstýnek, jak si vynucoval tu pozornost jako, hele, tady jsem měl být a nejsem tam. Pitomec byl v kabelce navlečený na pomádě, je to fakt sranda. Pak vás život bude obrovsky bavit, ať se děje, co se děje, na ničem nebudete lpět. Oni říkají, víte, když se dokážete vzdát vždycky nějakých věcí, ono to tak utichá. Jakmile ne, tak narůstá ta hodnota těch věcí, o které budete přicházet. Už to nebude triko, prstýnek, ale auto, barák. Tam se to zvyšuje vlastně jakoby ten záběr, abyste pochopili. V tom duchovním světě je vlastně jednotka cokoliv a je jedno jestli to má hodnotu u nás jedné koruny anebo za tím je deset nul. To je furt jednotka hmoty, na kterou vy máte vlastně reakci jako v té hmotné složce.

Existuje v 5D stav svědomí a inteligence.

Haha, tak já sama u sebe o tom silně pochybuju... Pamatujte si, vždycky bude jedinec, který tady mít něco udělat. Vy všeobecně nebudete potřebovat zase až tak brilantní věci, protože pro vás pak budou přirozené. Jak se vyvíjí to vědomí, tak základy se budou zvyšovat jakoby těch jednotek. My třeba tady máme první třídu. Jedna a jedna jsou dvě a pak to teda jede po těch matematických disciplínách. Ale teď ty děti, to vidíte, které se rodí, ale ty už mají pod kůží i veškeré mechanismy týkající se počítačů, to je jejich přirozenost a takto se to bude vyvíjet dál. Takže třeba já už to potřebovat nebudu, ale to neznamená, moje já je i v té budoucnosti, která tady je, takže to se tady zachová. Já

třeba dneska v současnosti jsem úplně nemožná, totální mimoň. A je to furt horší a horší, ale zajímavé je, že o nic nepřicházím, naopak. Moje vlastní já, které jsou z druhých složek, pomáhají ten děj zpracovávat, a takto to budete později chápat. Vždycky to, co budete potřebovat, vám ta hmota vlastně pošle, buď v příteli nebo ve spolupracovníkovi nebo v někom, kdo tam vlastně tím životem projde a opravdu vám přesně přinese to, co vlastně potřebujete, anebo vám sdělí informaci, kterou budete potřebovat pro další pokračování toho děje. Takže tohle tam je. A ty jsi ještě říkala něco?

Svědomí.

Vy budete mít kolektivní svědomí. Tam vlastně už jenom z tohoto hlediska, když je to kolektivní svědomí, tak vaše druhé já jste také vy, takže vy tomu druhému člověku neuděláte tyto věci. Tyto věci pominou v tom smyslu rozdílu té hloubky, toho prožitku, takže tam to potom nebude. Uvědomte si, že vy ani dneska byste neměli mít v uvozovkách svědomí, protože víte, že jste vědomí, vy nejste hmota. Všechny ty věci, ty útoky dělala hmota sama, nikdy vy. Těžko se to může vykládat na veřejném světě, aby támhle nějaký vrah řekl, já za to nemůžu, to mi dělalo tělo a oni mě odsoudili. Nenene. 3D svět patří do záležitostí tady těchto zákonů, které jsou správné. A pozor, vy moc dobře víte ode mne, že i kdyby byl někdo odsouzený nespravedlivě, tak je to božská spravedlnost, protože někde v minulosti v hmotné složce, třeba v minulém, předminulém životě, udělal nějakou takovou sviňárnu, kterou mu teď musí jeho vlastní Nadjá, v kombinaci s hmotnou složkou splnit. Takže zapomeňte na nějaké nespravedlivosti vy už to víte. To se budou rozčilovat ti, co budou ještě zastávat vlastně tu hmotnou složku a téma budou navozovat dobra a zla, takže ti lidé jsou pak roztrhaní, oni tomu nerozumí, samozřejmě.

Ted' mi tak přišla otázka, existuje boží odpuštění?

Bůh nezná odpuštění, protože on nezná vinu. To je právě to, co potřebujete pochopit. Já ti to vysvětlím. Ty jsi celé vědomí planety, a aby ses vyvíjela od toho obalení tou planetou, což trvá strašně dlouho, tak potřebuješ mezi sama sebou mít děj. Jsi všechno ty, ale jsou tam složky, které přicházejí do hmoty dřív a někdo později. Proto jsem říkala, že vždycky ta planeta vypadá jako devítiletka, prázdná budova a najednou se během několika miliónu let se zaplní první třída. Za čas zestárne planeta, ta první třída postoupí do druhé a zaplní se první třída. S tím souvisí rozmnožování jednotek na planetě, to znamená, že v současnosti je tady nejvíce jednotek, lidí, druhů zvířat, druhů a počtu rostlin. Druhy, které předaly už své hmotné věci, které měly předat k vývoji celku, to znamená až směrem k člověku, ty už pak vyhynou, ty už odevzdaly všechno, a nikdo tomu nezabrání. Pozor, ani dneska. Dneska třeba na planetě je asi 700 druhů typů živočichů, které jsou na vyhynutí a oni vyhynou, i kdyby se člověk snažil jakkoliv, protože oni už splnili. Oni už odevzdali vlastně v tom hmotném těle v té složce to, co měly. Důležité je to vědomí, takže v současnosti je tady nejširší počet jednotek, ať je to cokoliv, ať je to kámen, člověk, zvíře, rostlina. Tady vidíš, že nastává stav, kdy vlastně ten vývoj člověka, jedince je nejvyšší, tehdy vlastně planeta se dostává do stavu, kdy potřebuje opustit původní stav toho rozdělení, protože ta celá devítiletka je zaplněná,

a potřebuje se to vědomí uvolnit v té časoprostorové křivce. Protože přeletěla určitou dobu, která je povinná pro tu výuku.

Ted' mi prosím tě trošku i připomeň. Já jsem možná trošku i odběhla.

Boží odpuštění.

Ano, takže vidíš, že ty sama si všechno děláš sama sobě. Jsi duch, který je oblečený ve zvířecím stavu, jsou to zvířata, která se požívají. Některé žerou i rostliny, ale i ty rostliny jsou živé, tam je také vědomí, ve zvířatech je to taky, v člověku taky. Také vidíš, že vlastně ty zkušenosti, které tady jsou, jsou rozděleny do různých dramát, zdánlivých. Když budeš člověk, který támhle někde někomu vyvraždí rodinu, veliká agrese, tak se následný život narodíš do oblasti, kde tobě někdo vlastně spáchá nějakou takovou apokalypsu, abys zjistil, že tohle se nedělá. Takže vaše jednání dohání samo sebe. V každém tom životě pochopíš něco dalšího a přijmeš něco dalšího, protože to je nastavené v tom životě, v tom DNA, takže tobě se zvětšuje vědomí Boha. Každý ten život máš větší a větší vědomí, víc s lidmi souhlasíš a míň nesouhlasíš. Až ve stavu před ucelením do jednotky, takže vidíš, že není, komu co odpouštět. To je děj hmoty, kterým ty nejsi. Ta hmota si to dělá sama. Jenom vy sami si myslíte, že jste hmotou, proto si ten hřích vlastně na sebe navlékáte, proto se mluví o dědičném hříchu. Ty si vybereš rodiče, kteří něco neumí, mají odpory, ti jsou pro tebe základnou. Ty si je na sebe oblékneš, protože pokračuješ v tom, co jsi minule nedokázala. Je to geniální a hledáš sama sebe do ucelenosti pod planetou. Není komu co odpouštět, všichni ti pomáhají. Jenom sis navlékla skafandr, který útočil na určité chování lidí, na určité situace, než jsi pochopila a ten skafandr ti pomáhal.

Proto vy máte milovat své ego, máte milovat to hmotné vědomí, ono vás dovedlo sem. Až ten had vyleze takhle při tom vyhnání z ráje až nahoru, tak vy si spojíte hmotnou složku s vědomím Boha a tehdy opět zase můžete vejít do ráje, ze kterého jste vyšli. Dřív jste byli vědomí, které nebylo ničím obalené. Na začátku třetí dimenze jste se obalili hmotnou složkou, a pak jste začali hrát ten děj. To je právě to vyhnání z ráje. Děj je ten, že DNA se skládá, a hmota se rozmnožuje, žena a muž, aby se mohla vlastně hmota dělit na další jedince. Ted' je doba, která je velice důležitá, čekali jsme na ni vlastně celou třetí dimenzi. Ted' už spousta lidí ví, kdo jste. Jste všechno, na co se podíváte.

Na jednom kostelíku je takový obrázek a tam je napsáno: Kdo umře, než umře, neumře, když umře.

Ano. Kdo umře, než umře, neumře, když umře. Pamatujete, co jsem vám vyprávěla o smrti? Že vlastně smrt ega je to samé, jako když odcházíte z toho života a odkládáte tělo. Ale vy to zažijete uprostřed života, třeba ve čtyřiceti letech. Druzí vás vidí, že jste živí, že tady chodíte, běháte, pracujete, milujete. Považují vás tedy za hodného člověka, protože vy nemáte odpory, ale jste mrtví. Kdo umře, než umře, vidíš v prostředku toho života, neumře, když umře. On je Bohem. Ví, že nikdy nemůže umřít, protože je vědomím.

Já jsem se opakovaně dostala do situace, že přede mnou někdo měl hysterický záchvat. A já si teda myslím, že už jsem zkusila v tu chvíli být i v tom klidu nebo i být přísná, říct jako teď jako to stačilo nebo to třeba rozhodíme a nevím, co vlastně mám dělat. Trošku musím říct, že se trošku bojím toho, že se mi to stane znovu, protože já mám teď prázdniny a budu se vracet do školy, a já se zase budu se potkávat s tím člověkem a nevím prostě, jak se mám zachovat.

Jestli se toho bojíš, tak to určitě zažiješ znovu, protože ty hledáš sama sebe. Ten děj je nastaven, pozor, nepřežen to tak, že tak se budu těšit, tak to taky ne. Víte, vy sami sebe jako vědomí Boha neobelžete. Takže nepřekecáte stav toho pocitu, má ti to být jedno. Jestli to mám zažít, tak to zažiju, už to tam je. To je nejlepší jako zklidnění, ale když se ti to stane, tak potřebuješ na něj mluvit a zklidňovat ho. To nic není, uklidni se, to je zbytečné, co tady teď vytváříš. A fakt jenom stereotypně povídat tyto věci. A pozor on tě potom ten člověk může i vyhledávat, protože ty budeš zdrojem vlastně toho, co on potřebuje.

Možná potom pro někoho budete třeba takoví guruové, nenechte si to vnutit. Tam ta hmotná složka pak ještě reaguje, takže si vás pak jako vyzdvihne. Jenom ji chci, nikoho jiného, ona mi umí pomoci. Ty ho potřebuješ naučit jeho procesu, aby on sám sebe vlastně uměl zklidnit. Vůbec o nic nejde, proč tady tak hysterčíš. Když to je obráceně, když ty bys třeba byla muž a žena by byla hysterická, tak ono je někdy dobré i třeba jí dát facku. Já vím, že to zní blbě, ale jako s velkou láskou. Jenom aby se ten člověk probral, neblbni, a když neslyší, tak zkrátka plácni. U toho chlapa bych to neriskovala.

Pracuje to tak, ale tam nemáš odpor vůči konání toho člověka. Ty potřebuješ to jeho vědomí zmobilizovat, aby se vzpamatovalo proti reakci těla. Protože on někde z minulosti má tyto poryvy, někde v minulosti musel být obrovsky zablokovaný. To je jedno, jestli v dětství, nebo to tam má někde v DNA někde po rodičích nebo po předcích, ale vždycky to potřebujete respektovat. Ale vidíš to, tady je taky stanovená ta přísnost. Ty mu třeba jednu stříhneš a fakt je to z velké lásky to druzí nebudou vidět, ale pomůžeš mu. Rozhodně se toho neboj, budou horší věci. Zase, nikdy nemůže být tak zle, aby nebylo hůř.

Prosím tě, mi se teď stala taková věc po těch Jižních Čechách samozřejmě jsou prověrky a přemýšlím, jak to jednoduše formulovat. Máme tam babičku, a tak samozřejmě řešíme. Porovnali jsme si nějaké věci. Já jsem chtěla říct nějaké nesrovnalosti, řekli jsme si hezky, a pak jsme šli něco dělat a já jsem ještě jako dodala, tak ještě jsem jako něco, já se občas někdy opakuju... Prostě jsem něco udělala, někdo to toleruje, vím, že se mi to děje i zpátky, takže mi to vyčítají, že si to dělají nějak sami. Tak já se na to s láskou dívám a taky si to někdy vyčítám, ale prostě jsem zopakovala nějaké tři věci a ona řekla prostě, už prosím tě buď ticho, je mi z tebe strašně špatně. Mně je úplně zle, jo? A teď samozřejmě jsem to nedala, prostě ego a já jakoby vím, že mám reagovat, že jsem to měla přejít, že to je blbost a nechat to být za ty dvě minuty, ale v tu chvíli se

prostě to ego nasralo. Tak já tady to a to, nesnáším, když mi někdo, něco vyčítá. Říkám, prosím tě, tak to nedělej. Prostě buď to udělej a udělej to rád anebo to nedělej. Ted' jsem vlastně se dostala, že jsem začala, a já to a ty jsi na mě taková, to si nezasloužím. A ted' jakoby nerozumím sama, pak to vidíš, tak se z toho nezblázním, prostě to přeжду, nic se nestalo, ale nevím, co tam mám jakoby tu přesmyčku prostě.

Trošku si to rozebereme, jo? Uvědom si, že ego toho člověka ti řeklo, už to neopakuj. Ale to řeklo ego, ne ten člověk. To vědomí ti rozumělo před tím, v té první fázi ti to vědomí rozumělo. Už jste to vyřešili a skoro jste odcházeli, ale jakmile ty opakuješ ty věci, tak to ego už se naštvě. A to ego přepere to vědomí toho druhého člověka, to znamená, že už zuří. Protože on ví, tak jako já vám dávám informace o tom osvobození, tak vy potom dáváte vlastně, ten děj je stejný, vy vycházíte z vědomí hmoty do vědomí Boha.

A ego každého člověka si brání, nechce zemřít, chce mít tu nadvládu nad vámi. Takže u té babičky to tam proběhlo tímhle tím způsobem, když už jsi to potom opakovala po druhé. Neopakuj to. Buď ten člověk tomu rozumí anebo neporozumí a neuděláš nic. To už je tlak na ten děj, že by sis to strašně přála, aby to probíhalo. Řekni to jednou a pak se vzdej a mělo by ti být jedno, jaká bude reakce. Vidíš potom už je ego na ego, pak vystřelí ego a ty se naštvěš. Máš pocit, že jsi pro to udělala dost. Pozor, pak jsi Pavlína, tobě to má být jedno. I potom ta reakce, kdyby eventuálně přišla, už i kdybys to neopakovala a tato reakce by potom přišla, tak by si neměla nic říct. Dobře, dobře, dobře. Udělej si to, jak chceš. Ano. Respektovat to. Ten člověk potom má čas vlastně, to vědomí ty se na něj pak zlobíš. Ty musíš, takhle ne. Musí přijít opravná fáze, musíte se dostat do podobné věci, abyste to pochopili. To je jedno, co dělají druzí lidé, záleží na tom, co dělá tvoje tělo. Kdyby tě obvinili z čehokoliv a nebyla to pravda, ty to musíš přijmout, protože ten člověk to tak vidí. Jo ta hmota tě zkouší. Jsi vědomí, nemohla jsi udělat nic, to dělala hmotná složka. Tohle je důležité si uvědomovat. To hod' za hlavu.

Já jenom k tomu jedna věta mě napadla. Někde jsem četla. Pro začátek stačí, když se nebudeš vinit z toho, že se viníš.

Jo.

To se mi strašně líbilo a moc to pomáhá.

Ano, ano, ano, přesně tak. Tam je vždycky pastička, tam je více těch pastí toho ega. Tam vždycky něco odmítneš na tom. Pak zase příště už něco povolí, ale ještě tam zůstanou další nějaké vrstvy.

Já si říkám, se to umlátí?

Samo se to umlátí.

Prostě příště to snad bude lepší, ale prostě ještě ta huba, prostě ten zkrat tam ještě projde.

Hm, jasně. Pozor, on by tam mohl projít, ale ty už to nemusíš říct. Ty už třeba tu pusu fakt jako zavřeš.

Ty víš za těch deset sekund, že to bylo zbytečné, ale ta huba ještě prostě.

Ano, ale to je vysoká a dobrá hladina, když už to víš za takovou krátkou chvíli. Dřív jste tohle, než vám to prošlo, tak vám to trvalo strašně dlouho. Teď už jste skoro osvobození, vždyť žijete úplně jiný život, než jste žili před pár lety. To je změna obrovská. Už taky vidíte všechny ty zázraky, které se dějí. Vy jste samojediná bytost, která letí takhle vesmírem na té naší lokalitě samozřejmě, takže když pak jste bez odporů, vy sami sobě dáváte. Děláte všechno, co se děje. Nikdo jiný vám to nikdy nedělal, dřív jste to nemohli vidět. To je vlastně ten okamžik otevření třetího oka, že dneska vidíte, že jste si všechno dělali sami, protože, když něco nepřijmu, mám proti tomu útok, tak když hledám sama sebe, já potřebuju vědomí toho druhého člověka, aby bylo mým. Takže se mu to musí dít. Takže vy jste tvořili ty útoky sami na sebe. A ti lidi to nevědí.

Ivanko, prosím tě, politika. Oblast, o kterou se nezajímám, nic o tom nevím a nechodím k volbám. Měla bys jít k volbám a já tedy si s tím nevím rady.

Ty se můžeš jenom rozhodnout. Víš co, protože věřte mi, děj politiky je nastavený, a i to, že nepůjdeš k těm volbám. Když to tak silně cítíš opravdu, to byste zase byli hmotou. Když tam nechceš jít, tak tam nechod'. Někdo říká: měli byste jít, ale ty ani nevíš, kdo v té straně je, kterou volíš. Copak my ty lidi známe? Neznáme je. Tady je jenom to rozhodnutí, buď se rozhodnu, jestli půjdu, koho tam hodím. Ten děj vlastně, kam to bude směřovat, je nastavený, takže vy v tom fakt uděláte obrovsky málo. To je opravdu iluze, to zkrátka nikdo neovlivní.

Když jsme u té politiky, ty jsi říkala, že člověk mluví, mluví a najednou říká: pro boha, co to říkám? To jsem nechtěl. Pravda je, že když občas ty politiky slyším, tak dost často teda mám takový pocit, že teda to ani nechtěli říkat.

Tak to je, ano.

Ale jak se mám na to dívat, myslíš, že to za ně mluví ten Bůh?

Rozhodně. Vezmi si, že ten Bůh si oblíkl tohle tělo, které takhle mluví. Já jsem jednou, kdysi dávno vysvětlovala jedné paní na FB, možná, že jste to zaregistrovali, a nedávno tam něco psala a říkala: já jsem taky měla kdysi dávno odpor k tomu, co mi Ivanka odpověděla, a nakonec jsem zjistila, že má obrovskou pravdu, a ulevilo se mi. Protože tam kdysi někdo kritizoval takhle pana prezidenta. Já říkám: není to zbytečné? I ten pán prezident si zvolil roli a ta role je těžká. Tak jako každý z vás a z těch lidí, kteří v této fázi se snaží hrnout se někam nahoru, i kdybyste měli tisíc dobrých důvodů, tak budete utlučeni těmi všemi, co tam jdou z jiných důvodů. Dokud bude hmotný svět podléhat pravidlům peněžním, to znamená 3D, protože peníze patří do 3D světa,

protože hmota potřebuje nastražit past. To je nejenom vlastně hmotné tělo a všechno, co se týká majetku. To je důležité a v té politice jde o peníze a o moc, což jsou věci, do kterých se nebude hrnout člověk, který tyhle věci už ví, že jsou zbytečné. V obrovském množství byste museli bojovat, a to byste umlátili sami sebe, to nejde. Tohle budete vědět jednou, až budete vlastně všichni v 5D, tak nikdo neuděláte nějakou nečistotu a neudělá nic, co by ublížilo vlastně celku. A tam se automaticky budou řešit hladce věci, které dneska jsou k nevyřešení. Takže věř mi, že to mluví opravdu Bůh přikrytý hmotným vědomím a musí říkat to, co říká.

A on se potom omluví zase.

On se omluví a pak to řekne znovu, jo to je jasné, svědčí ho jazyk. Ano, tak to je. Nebo tam jsou kalkulace. Já jsem nedávno, já nebudu samozřejmě jmenovat, ale viděla jsem tam projev, kdy někdo chtěl být hodný. Vy si tam sami dosadíte toho člověka, a tak to nastražil tak, aby ten druhý vypadal jako darebák. A snažil se, aby toho darebáka vlastně vypudili. No, nakonec samozřejmě se to obrátilo proti němu, a to je vždycky tak. Ta kalkulace zdánlivě pod příkrývkou něčeho dobrého se obrátí vůči tomu člověku, aby on zjistil, že tohle to neměl dělat. To jsou všechno machinace, a to toho člověka dožene, ale právě proto je to dobře, že on si z toho získá ponaučení. On to už příště neudělá.

Možná nebude mít šanci.

Možná nebude mít možnost. Ano, je to tak. A tohle všechno vy už máte za sebou, proto tady sedíte. To je úlevné.

Nemám ani dotaz. Já jsem si jenom vzpomněl, když říkal František o tom, jestli někdo na tom kostele věděl, co píše anebo nevěděl, to nevím. Takže jsem četl, když jsme byli kdysi na přednášce se Světlanou v Jičíně, tak jsem šel ráno do obchodu koupit rohlíky, a teď jsem si říkal, jestli věděl, co píše nebo neví na tom obchodě, protože to bylo nákupní družstvo Jednota. Tam na zdi bylo napsáno: velkým JEDNOTA - U NÁS JE VŠECHNO DOBRÉ.

Pozor, já jsem zažila nedávno docela překvapení. Nebudu říkat, kde to bylo, protože to je jakoby svaté místo. Kaplička, kde je panna Marie, která je teda úžasná, ale ti lidé, kteří to obhospodařují tam na tom místě, dali Ježíškovi, kterého drží panna Marie do ruky, víte, co to je dordže? Takový zvláštní útvar, ono to vypadá jak ježek v kleci. Je to zvláštní věc, ze které se posílá energie. Dělali to hodně ve starém Egyptě, kde posílali různě energii, a dá se tím i zabít, pozor. A ten Ježíšek tam drží to dordže a takhle z toho jde takový blesk. Já jsem byla tak udivená a říkám si: svaté místo. Ano, protože to podléhá vlastně zákonům egoistické církve, někdo to tam zkrátka nastaví, aby to bylo jakoby šokující. Takže i takové věci vlastně se dostanou a na druhou stranu jsou zase takové nádherné věci, jako třeba říkal František anebo i ty.

Já jsem si teď, to vám řeknu ten příběh, ale on nemá vlastně dnes s učením nic společného, jenom se mi připomněla ta jednota, ale musím vám ho vyprávět, protože

my jsme minulý rok jely s Janičkou Prokšovou na Litomyšl. A slíbili jsme Danovi, Dan říkal, přijďte na oběd. Oni bydlí v jedné vesnici a docela v malém území kraje a těchto vesnic stejného jména jsou čtyři. My jsme si nastavili to jméno té vesnice, teď nevím, neví, aspoň Dana nikdo nedohledá. Já jsem věděla, že to je blízko, že se odbočuje někde u Chrudimi nebo u Pardubic, protože vím, kde ten Dan asi zhruba tak je. Zeměpis není moje silná stránka a my jsme měly být v té Litomyšli ve tři hodiny, ale ono už bylo půl třetí a já říkám: Jano, to je divné, už tam bude sušit v troubě chudák Romča oběd a nějak bloudíme. Ne, jedeme, opravdu jedeme a najednou vesnice před námi. To jsme nevěděly, že jsou čtyři. Teď vesnice před námi, vjely jsme tam. Já říkám, to je fakt pozdní oběd, my máme být ve tři v Litomyšli. Bůh ví, za jak dlouho tam budeme, tam na nás čekají lidi, ale jedeme. Vjedeme tam a já říkám, já si pamatuji kostel, za kostelem byla taková lávka, tak tam jed'. Fakt kostel, lávka a teď nic. Říkám si, tady byla nějaká odbočka, ta tam není. Víš co, zavoláme Danovi. Jana zvedla telefon a volá, Dane, my jsme tady.

Dan, kde jste proboha, už je půl třetí?

Říkám: no my jsme tady, ale víš co, prosím tě přijď pro nás. Já to tady nějak nemůžu poznat. Sice tady je lávka, tady je kostel, ale...

Říká: hele, já jdu k vám. Tak vraťte se ke kostelu. Tak my jsme zaparkovaly vedle kostela. Koukáme a za chvíli volá Dan.

Prosím tě, vidíš tam jednotu?

A tam fakt budova Jednota, ještě taková ta komunistická. Říkám: no je tady jednota. Je tu i kostel, ale ty tady nejsi.

Říká: no vy tady taky nejste.

A najednou Jana mi říká: hele, vystrč hlavu ven z okna.

V tom telefonu, tam je rozhlas po drátě. Já vystrčila hlavu z okna, to víš, že ne, říkám: jsme v jiných.

Takže já říkám: Dane, nezlob se, my to nesníme, my jsme někde dál.

My jsme byly šest kilometrů od Litomyšle. My jsme do těch tří tam dojely. My jsme zkrátka jenom k Danovi a k Romče neměly dojet. To ale bylo něco tak neskutečného, tam byla jednota, byl tam můstek, byl tam kostel. Všechno tam bylo, jenom ne Dan a Romča. Takže někdy si to tak krásně s vámi zahrává, ale bylo hezké, bylo to fakt hezké.

„Já bych se chtěla zeptat, jak dlouho, kolik životů ještě zpětně budeme platit to, co jsme udělali?“

Vy jste nic neudělali, tohle je zapotřebí si uvědomit. Jakmile si to uvědomíš, tak je to velice rychlé. Jakmile si budeš přivlastňovat ty děje a ty činy, tak jsi v pytli. Ne, nic jste nikdy neudělali, byla to hra, která byla vaší vůli Boha rozjetá. Dneska vidíte, jak je to zábavné, ale celou tu dobu pro vás zábavná nebyla. A tak vám přeji, abyste pochopili skutečně co nejvíce. Myslím si, že už vám to docvakává. Tak jenom žijte. Bylo mi s vámi dobře. Mějte se.